

پتی کرینی

دعبد الہادی ریشا

داشعارو

لمری مجموعہ

Download From: Aghalibrary.com

۱۳۷۳

د مجموعی نوم..... پتی کبزی
شاعری..... عبدالہادی ریشا

د چاپ خای..... کراچی

د چاپ شمیر..... ۱۰۰۰ توک

د چاپ سنہ..... ۱۳۷۳ھ، ش

۱۹۹۴ء

لمری مجموعہ

لمری پلاطبع

مقدمه

واردگبنتي د محترم استاد پوهاند رشاد صاحب، استاد روح الله
نقشبندی صاحب، محمد معصوم هوتک صاحب، عبدالبارجہانی
صاحب، اختر محمد نعمانی صاحب، محمد انور نومیالی صاحب، اونورو
دوستانو او یارانو څخه په لمنو، لمنو، مننه کوم چي زمانات یی زما پر خپلو
اشعارو کبښیناوه.

ددوی هڅونی او تسویق ماته جرئت را کړی چي ددی مجموعی و
چاپ ته اقدام وکړم.

لومړی

اوڪه نه نوما جسڪي ته جي به ڪله ناکله دخيلي شعري مجموعي دچننا
چرت راولويد په صورت کي به مي وربنڪي سوي زره به مي ترتلوشوه سو حڪه
چي يوخومي دمقدمي دپاره مطبوعاتي، ڪتابي، عالمانه خبري نه وي زده خبر
مي عاميانه، دباند اراوديار انود مجلس خبري دي.

بل مي اشعار چندودوايي اوورهنئي نه دي. اشعاري شعر رنگني
بنايست، نازڪ خيالي نه لري پتوخ راته بنڪاريري. نه خيالوردي نه دربي
دٽڪيدودي. نه دچاخوله اوبه ورته کوي. نه ادبي سپر مع پر مخ لسري.
دلاهم ورسره ترلي وه چي ممکن ديوچا دگتوسره ٽڪرو خوري ترگوسرو
مي لاندي ڪري سوکي موکي مي ڪري.

نوبه ملك راته درياب ووماويل هري چي چي پريزنگي واخستم
ديوه گردابه خحه به مي بل گرداب ته غورخوي يابه مي ادوبدوڪي يابه مي
گرسره سنه راختمه ڪري. دادول ذهني اوخياني مي مخ ته دوري هيسته
ڪيدلي سترگي به بي راته ڪشولي

دنشرا تي قانوني پوتڪي به هم پرهرگام راته ولاروه. پرهرپوتڪي به
مي نوکان خويل. سرلاقي به مي وهلي. ڪه به مي واقعيونه، حقيقتونه ويل
دزمري زره بي غوبستي. ڪه به مي خپتي غورول دشنوخته ڊڪ ڪوتلي زرونه
نه په ٽڪوريدل. ارمانجن زرونه خوحق ويلو، رشتيا ويلوته پري نيولي وي
دوي خيال کوي چي په رشتيا ويلوسره دزره ٽوله مرادونه حاصليري مگر
داسي حلوانده چي په وينايا يوشعرسره دي دزره مراد حاصل سي

د چاپر سرچي شپاړس کاله جنگي ميچني خر خيدلي وي. قوماندانانو
گين گرزبني گرز. مارش مارش او درش ورته ويلی وي دهغود مغز به حه
بنادي وي. کشکي ماد هغود انشمندانو، اديبانو، پوهانو په شان قلمي زور
درلوداي چي د قلم په ژبه اونوک سره هم د توري کار کوي هم د پرها زړود
پاره تک پتري پندکي وي.

زه چي دادب په شعري بياض کي حال نلرم چي رشتيا سي تردوي
پوري مي خانه خامده. او هغه وخت به لانور هم خينگ سم چي دوي
د پلتي ادبي نوسي پر راوباسي اوددي مجموعي اشعار وشنی ويښته
په ويښته يي سره بيل کړي.

زه ددي دعوه نه کوم چي زما ټول اشعار به غلطي، نيمگرتياوي، ادبي
ولفظي کمبودي، تکرار، تکلف، تعقيدونه، اوزمخت والي ونه لري حتماً
به يي لري ولي چي زه استاد نه لرم. نه چارابنورولي دي نه مي شعرونه چاته ور
چي حالونه ورکښيږدي. نورشتيا، رشتيا درواغ درواغ چي دا کار ترخان
مشربولم. مگر پدي باوري يم چي مشران، پوهان ماغوندي دالله بغي
اول واريخ، اجسکي تربفل باسي. او پخپله حوصله مندي اوبزرگواري سره
بي غلطي د عذر مطابق مني.

ښه اوس به نور اسم دي خبري ته چي ما په ۱۳۲۶ سنه کي په
شعرويلو خوله، قلم اوگوتی پوري کړي دي. اول شعري په هغوکلوکي چي
يوه رباعي وه په طلوع افغان کي چاپ سوي ده. دونه مي پياده چي هغه

گلچي ته واي. زه در سره واي
 د سپوزمي شپه واي. شپه هم پنجه واي
 باغ کي روانو اوبو پسر غاړه مي
 دخوب په دکو سترگو کاته واي

نورمي هم دانه مانه اشعار په مختلفو سنو کي په جرايدو کي خپاره
 سوي دي. د ۱۳۲۶ سني راپدي خوا تر ۱۳۵۷ پوري مي د اشعارو يوه غونډه
 درلوده. غونډه په دي معني چي په کتابچه کي مي نه وه کښلي د غدي د کاغذ
 وپرتو توکيل سوي وي په توکري کي مي غونډه کړي وه، هغه په کندهار
 کي پاته سوه، کافي کرم ته ولويده. لکه تاسي چي ندي ليدلي بيا ما هم ندي
 ليدلي. گوره چي چا به تر وښولي وي. په تلابنيو کي به تللي وي بولگي ندي لرم
 خورما د ښي ووتل.

اوس دستي علاوه پردغه د پتو کورنو پر مجموعي دوه سوه نور
 اشعار مي په لاس کي موجود سته که مي هر وخت د چاپ وس او توان پيدا کړ
 او ژوند ياري راسره وکړه بيا به يي دخيرود ښي سره چاپ کړم. دا گري
 مي داده د پتو کورنو پر مجموعي کي يو سلو دري شعرونه تاسوته په
 پردي وطن کي دمهاجرت د ديدنيو په حالاتو کي وړاندي کړه په
 دي مجموعي کي ماشرونه تاريخ واره ندي ليکلي نه مي دموضوع په
 لحاظ ويشلي دي، نه مي په اوډلو کي د شاول او رجي تخه کار اخستي دي.

هسي چي په مخه په لاس راغلي دي ليكلي مي دي. کيبي تاريخ درلود کور
 اچولي مي دي کيبي نه درلودی کيبي نه دي پکښي وهلي، خواکثرويي داو له
 سره لا تاريخ نه لاره. دازه د خان کمال نه بوم بلکه زمبابي وسي وه، اشعار
 ملفوف ندي، ساده، رډ، صيرخ، او بزده ولندويل سوي دي که خه هم
 اکثره شعرونه ددغه شپاړس کلود جنگي حوادثو او ناخوالو په رنگ او بوي
 لږل سوي دي. خو خنگه چي ماديره مخه را اخستي دي چين مي ندي
 پکښي کړي نولکه د ملنگ گدري رنگارنگ دي.

زما د پتو کورنو مجموعي ته به د پښتو د ادب په خزانه کي صرفانو
 سترگه وروانه وړي. د غبل منگه بي سيکه، بي شومي، شکيدلي مجموعه
 به داسي خريدار پيدانه کړي چي بيه پرکښيږدي. خوزه باوري يم چي
 د پښتو د خزاني د تهني په يو کنگه کچه خامخا تر بار زشه اثار ولاندي
 پرته وي.

منه

محترم استاد روح الله نقشبدي چي د کابل پوهنتون د هنر
 نوډ پوهنځي استاد دی. او د نقاشي په بين المللي حلقو کي پيژندل سوي
 چهره ده. زما سره يي په ډير مهرباني د پتو کورنو د مجموعي په خطا
 کي پوره اوږه ووهل ټوله نوشته يي ده پرغاړه واخسته او پوره يي کړه.
 د غدرنگه محمد معصوم هوتک چي تحقيقي، ادبي، تاريخي ډيري مغزني
 ليکني او غوره اشعار لري هر حاي چي ادبي اثار ويني ارنه ورته اخستي

وی حتی ز مادغہ مجموعہ چي لا ادبی ارزبنت نہ لری ہم دہ ارزبنت
ورکی دلگبنت حُکری و تکاوه د چاپ دمصرف حوانی پی راسره
وکره .

زه دوی دوارو ته کورودانی وایم الله دوی دوی بنه و ساتی
خدائی دوی په ساره بادنه وھی . درجی دی بلند اوسی .

عبدالهادی ریشا

فہرست

مخ	عنوان	شماره
۱	لویہ خدایہ	۱
۲	مبارک علیہ السلام	۲
۳	بیسوادی	۳
۵	ترانہ	۴
۶	زیبرہ لاسونہ	۵
۸	غیر پتہ غیر	۶
۱۰	دارلسلام	۷
۱۱	اعتراف	۸
۱۲	دزیرہ خبری	۹
۱۴	خیلو اکی	۱۰
۱۶	اشرف البلاد کندھار	۱۱
۱۸	اتمہ دماچ	۱۲
۱۹	روک ویل	۱۳
۲۰	داسلحو یومان	۱۴
۲۲	گیلہ من نازوکری	۱۵
۲۴	داسلحو وزن	۱۶
۲۵	سورسک او بنانک	۱۷
۲۶	دژوند او مرگ ڈاکتران	۱۸

شماره	عنوان	مخ
۱۹	دل مررنا	۲۹
۲۰	بی بی سی	۳۰
۲۱	داغلی	۳۱
۲۲	رقعه	۳۳
۲۳	پت لاس	۳۴
۲۴	هینی سترگی	۳۵
۲۵	دنا راک عمر	۳۶
۲۶	بی خاننه هیواد	۳۷
۲۷	توره دربه	۳۸
۲۸	رنخور حال	۴۰
۲۹	دوصال خیال	۴۱
۳۰	بی امامه جماعت	۴۲
۳۱	پرونی اونتی شعرونه	۴۳
۳۲	دمزله خوبیان	۴۵
۳۳	په لس هاوهره ورج مری	۴۷
۳۴	دزیره خوز	۴۸
۳۵	تاراج	۴۹
۳۶	ارتیا	۵۱

شماره	عنوان	مخ
۳۷	نامیندی	۵۲
۳۸	پریامه تکیه	۵۳
۳۹	ملل متحد	۵۴
۴۰	دروزانو بستر	۵۵
۴۱	دخروسپاره	۵۶
۴۲	دبل په فرمان	۵۸
۴۳	دخت گریدل	۵۹
۴۴	غتب بوس	۶۰
۴۵	پر ملاخ	۶۱
۴۶	ونگه ونگه	۶۲
۴۷	دبل تر گبوجار	۶۳
۴۸	دشنوخته دك زره	۶۴
۴۹	دنفاق تخم	۶۵
۵۰	دنفاق امبور	۶۶
۵۱	نوری بلاوی	۶۷
۵۲	مشترك تصميم	۶۸
۵۳	نیکو کاران	۶۹
۵۴	دو طرفه چال	۷۰

شماره	عنوان	مخ
۵۵	دگیدری لکی	۷۲
۵۶	خوشمیری	۷۳
۵۷	دچوتی زندگی	۷۴
۵۸	خیرنه گدیری	۷۶
۵۹	رشوت خورته	۷۷
۶۰	سیاست	۷۸
۶۱	زور موترونوی دریور	۷۹
۶۲	پیتاغ	۸۰
۶۳	بی تاثیر پوخ تعویز	۸۱
۶۴	ماخاښ پیرندلی دی	۸۲
۶۵	اختر	۸۳
۶۶	خه به راوری	۸۵
۶۷	د عصر تابلو	۸۷
۶۸	غافل شپانه	۸۹
۶۹	چوکی حمله که	۹۰
۷۰	د غوښنوکلان	۹۱
۷۱	تشی وعدی	۹۲
۷۲	د زمیری زور	۹۳

شماره	عنوان	مخ
۷۳	تشی کلی	۹۴
۷۴	سنگوت	۹۵
۷۵	په او بنکو غسل	۹۷
۷۶	هرزه واپنه	۹۸
۷۷	رشتنی سران	۹۹
۷۸	ترلی زنه	۱۰۰
۷۹	ورانی	۱۰۲
۸۰	مندوبنا	۱۰۴
۸۱	دال خور	۱۰۵
۸۲	گرم سرد	۱۰۶
۸۳	خوږی مند لیدی	۱۰۷
۸۴	ترشایالی	۱۰۸
۸۵	زړی سکی	۱۰۹
۸۶	غوبنی او وینستان	۱۱۰
۸۷	د عشاقو ستر مجلس	۱۱۱
۸۸	د خزانې بالون	۱۱۲
۸۹	خنی ورکه ده	۱۱۴
۹۰	د همت خواړه	۱۱۵
۹۱	د کندهار میوی	۱۱۶

شماره	عنوان	مخ
۹۲	خیری گرابی	۱۱۷
۹۳	شلغم	۱۱۸
۹۴	دنیستی چاره ساز	۱۱۹
۹۵	توغندی را توغوی	۱۲۰
۹۶	د غلومله	۱۲۱
۹۷	د شیطان لینگته	۱۲۲
۹۸	اخلاقی بنایسنت	۱۲۳
۹۹	پرندل سوی غله	۱۲۴
۱۰۰	غزاره سوه	۱۲۵
۱۰۱	دمرو سترگو خواره	۱۲۶
۱۰۲	دسولی طرفدار	۱۲۷
۱۰۳	پتی کرزی	۱۲۸

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

لویہ خدایہ

تو لصفات می ستامنی پاکہ ربہ
تہ قوی بی. تہ قہاری بی. تہ جباری
ستاپہ امر پہ فرمان چي عمل نہ وی
بندہ گان دی سوہ سرکبنہ ستالہ امر
بندہ گان دی حان تہ نور بندہ گا غوار
دناحق خونریزی تا منع کری
دروپو پہ حب کی شپہ او ورج اختہ
تہ دانایی. تہ بینایی. تہ بصیری
دعاجزہ بندہ گانوارہ واورہ

عقیدہ بہ می ہیچ نسی مذہب ذبہ
پناہ غوارم ستالہ قہرہ لہ غضبہ
دھنور وندون وکد لہ اخ د بہ
داسلام کلمہ تش باسی دل بہ
فرعونی مزاج پیدا لہ دی سببہ
روی گردان سوہ لہ قرآنہ لہ مدہ
دیروی حرام اموال لہ دروہ در بہ
تہ آگاہی دسرکبنود مطلبہ
دشیطان پردستی سویی کرہ اغلبہ

امیدوار دہدایت عبد الہادی دی

چی حضورتہ و دریری بادکبہ

مبارک علیہ السلام

نبوت د محمد پر نام تمام دی
هر حدیثی د اُمت د پاره د رُدی
چی پیرو د محمد وی تل به بنادوی
که پر لاری در رسول هر خوک ره سی
پیغامونه پیغمبر را وره در بیه
شپه او ورخ دوا ره پیدا دده در رویه
په اُمتی بی نن ورخ خه بلاده گده
ستاله قوله ستاد لار رو گردان سوه
زرونه ستاله محبت خه خاسوه
یو دبله مؤمنان دی سره ورونه
د اسلام دین پر نری علی الدوام دی
د اُمت له خوا پرده درود، سلام دی
د مُرید سره د پیره سی انعام دی
وهفته د هر چا تل احترام دی
مجموعه د آیتو در ب کلام دی
زموزله خوا درود سلام په صبح شام دی
گشت خون د خصومت د انتقام دی
ورته ایسبی د بنمانو. لومه دام دی
حب د عیش دی، در وپود، دمقام دی
خه سوه پینبیچی دور و نو قتل عام دی

پخته گان لاشفاعت ته منتظر دی
که ریشا سو گنهگار عقل پی خام دی

بیسوادی

جامعہ کبئی چی سوادوی رو بنیائی وی
بیسوادی جامعہ کبئی تاریکی وی
پہ لیک لوست سرہ کمال تہ خوک رسپی
چی نہ علم، نہ کمال و ناپوہی وی
علم فرض دی ہم پرزاوہم پر بنی
پہ رشتیا کہ خوک پابند قرآنی وی
ہر لوستونکی پہ دنیا او دین خبری
چہ سواد نہ وی ژوند خوشی ناداوی
پہ تیارہ شپہ کی خوک شی نسی لید
پہ ریاورخ کی دسترگو بیبائی وی
جہالت کی دلور تیا مخہ وی بندہ
پہ پوہی کی گام، پہ گام کی ترقی وی

پہ ظلمت کی لہ ہرچاوی لارہ ورکہ

یو دبل سرہ دکی خوری گمراہی وی

سواد والوقہ می داسی پیشنہادی

کہ پہ زرو کی محبت لری دوستی وی

چی پہ ژوند کی یو ہممنوعہ باسواد کری

پہ جہان کی بہ احمای بیسواد وی

ترانه

وطن ن کار غواری زحمت اوزیاری غواری
راچی لاسونہ سرہ ور کرو چیل وطن کر و آباد پہ خیل ملی اتھا
پوہہ تعلیم چی مووی عقل تصمیم چی مووی
اود حوانی قوت ملگری و کھتا بہ یو بساد پہ خیل ملی اتھا
تربور گلوی بہ پریر دو او حان ، حانی بہ پریر دو
یو مو وطن یو دی هدف او مشترک مو مناد پہ خیل ملی اتھا
تشی خبری شعار او بی عملہ افکار
بی نتیجی و بی ثمرہ . اقتصادوی برباد پہ خیل ملی اتھا
کہ پرشیاسرہ کار تہ ہرافغان سی تیار
د جمہوری تربیرغ لاندہ کہ وجوہ اقتصاد پہ خیل ملی اتھا

زیرہ لاسونہ

سره ورکری یووبل ته دوحدت لاس
دوروری برادری داخوت لاس

چی دسولی آوازپورته سی هرکنج کی
زما دهغوپه تائید کی داوچت لاس

چه بی وزله ضعیفان تر لاسونسی
هسی لاس وی دهمت اودقوت لاس

لاس هغدی چی په پاک کار کی اخته وی
نه چتل دچور رشوت یا خیانت لاس

خدای را کبری دی سسم لاس دکارپاره
ولی کور و نیسویل ته سلامت لاس

زردانی وی په زیرو، زیرو لاسوکی
وبه نه وینی خوک پوست. دمنفعت لاس

هغه وخت به موبز و رخپڙو لور منزل ته

که سړ قطع د د بنمن د د حالت لاس

ربه تاته می لاس پورته په دعادی

دریشا لاس کری د خیر برکت لاس

غیر پہ غبر

افغانانو غیر پہ غیر کے سرور سے لکہ ورونہ یو پورا ر بل برادر سے
دھیواد و آبادی تہ یو نظر سی پہ دک تو گہ پر موجود و ستون زو پر سے
کہ رشتیا پہ دکری کے ژوندون غوار کے
کہ رشتیا و دک حالت تہ بدلون غوار کے
سرہ یوسی . یو وجود متحد سی سے
ہسی نہ چی و رور و روز سر ضد سے
بوری خوشی کرے خطائی کرے دغار کے
یوم پر غارہ کرے و دانی کرے و یچارے
پر وطن باندی مینو افغانانو ای حزبیانو . مجاہد قومندانانو
ای پستون ، تاجک ، ازبک ، هزارگانو
کہ جلا . جلا روان یا محوہ کپری ست
د جنگو پہ تاریکی و رکپری

تولید نستہ دا وطن پہ جنگ برباد کے
بنہ پوہ پری چی گدوہ مو اقتصاد دے
دگرانی شخہ ہر حاداد فریادی
دتاریخ لاکلہ داسی حا پہ یاد دے

پہ یوہ گولہ دودی بل تہ احتیاج یو

لا تر خوبہ بندد فقر پہ مزاج یو

موزد فقر پہ دودی کلہ مریرو
موزد بل پہ لیلای کلہ پویرو
پہ خبرو پہ چرتو کلہ چا غیرو
بلکہ و رُح پہ و رُح تر دغہ لانیرو

اوس لستورا غنبتل موزد تہ پہ کار دے

وکاروتہ ملا ترل موزد تہ پہ کار دے

دارلسلام

وهغوته تل دخلگو احترام وی

چی دی ستیری په حد سره مدام وی

په دوستی کی چی ملت ته خیا کړی

هسی خلگ بیا په خلگو کې بدنام وی

په پیسو چی بدنامی اخله و خان ته

داسی خلگ بیا د عقل د خواحام وی

خدایه وار و ته توفیق د خد ورکړی

چی دهر سر تر مخ عالی مقام وی

افغانانو ته دربه هسی غوار م

چه زموږ گران افغانستان دارلسلام وی

زه ریشایم دهغی ورچی په طمع

چی په سوله کې ژوندون دنجا عام و

اعتراف

ماويل زه که دملت نماينده سم
ماليدلى هلته بد حال وودخلگو
هيڭ مي نه وکړه دخپل اولس دپار
زما همزولخي چټک پرخ روان دک
په اميد سره ودي تالارته راسم

نوهر و مروبه دوى لره فايده سم
اوس چي دک تالارته راغلم نايده سم
بي له دک چي په شخصي کارواخته سم
دازه وکړتسيالانويس مانده سم
خونصاچي پوره نوکيس رفته سم

روح می تیره په دود کے کوپو معالجه ^ش
 دا اولس می هیش غو بنستی پوره ^{نکری}
 یابد تل دخیل اولس په مخ کے پریم
 چي حرك حال را پو بنستی نو گن گوره ^{سم}
 چي دخیل عمل ته گورم شر منده ^{سم}
 یا باید چي تیر تر خیله عقیده ^{سم}
 زما په خیال چي دغه دوا ره نام عقول ^{دے}
 بنه به داوچی پر حق لار روندہ ^{سم}

۱۵ د حوت ۱۳۶۸

دزیره خبری

یودی دخولی بل دزیره خبری ^{دے}
 یود مسؤل بل دوا ره خبری

دزیره خبری هر حای کله کیبری
 دانه دی هر حای دپاندله خبری

سترگی پر حق باید چي پتی نسی
له ژونده پس نه کوی سره خبری

بعضی خبر و هر خوک نه پوهی پری
لکه په خوب کی دبیده خبری

بعضی خبری بی ویل و د خولی
خلک پوهی پری چی دی خه خبری

په زره کی هر سره ی په هر خه و پوه
نسی کولے خوک په خوله خبری

خبری اوس په اشار و سره سو
یاد گونگی یادی د غله خبری

ریشا نا ولی منده خوله نیولی
ته راته و کړه یو خه بنه خبری

خپلواکی

اتویسته داسد د آزادی و رُح زموږ د گران افغانستان د خپلواور
د سرتېرو سربازانو. سربازی و رُح د افغان اولس د ویاړونیک نامی و رُح
پرموږ فرض ده د خپل گران هیواد سا^{تنه}
همیشه به یی ساتو موږ له د بښنه
مړنی زړه و راتل قهرمانانو افغانانو، سربازانو، ملالیانو
ای دیو لویو ضعیفانو مرستیالانو د هیواد د حفاظت پیره دارانو
په نامه مو اولسونه افتخار کړی
هیوادوال مو تل خدمت انتظار کړی
یاست روان د عدالت پر لار مغروره خوندي کړی مو وطن د بدل چو^ر
حلولی مو د جنگ پر میدان توره آفرین دی مور دی نسی پر تاپوره
ستاد توری تر شپول لاندی ټول سرحد^{کے}
فولادی سدی جوړ کړی پر خپل حد^{کے}

تہ حبنتن دلور مورال عاھتینی
مدافع دخیل هیواد د حریتی

بری ستادی ہم پھ سولہ ہم پھ جنگے

بیگانہ لہ میانحہ وراہی سی پھ دردنگے

خو افغان و د غورخ بہ نہانحل کیری
تبریکی بہ یواو بل تہ ویل کیری

منل سوی افغانان بہ منل کیری
خیل واکہ بہ ترا بدہ ساتل کیری

داسی ہو پھ کیری ہر سربازا فسرده

ددوی ہو پھ او مرانہ د باورده

۱۳۶۸

۲۸ اسد کابل

کندهار

۴ دھمل ۱۳۶۷

اشرف البلاد کندهار

کنده والہ سوہنہ بنسکلی کندها
خلگ توله وار خطا بنی الوتے
خوشبوی دگلونہ راخی مشامتہ
دانا رو باغ پہ وینو او بہ سوی
میلہ یان پہ جنا رو پسی رہی دے
دسپرو غزلو برغ اورید آنسہ
ہک پک ناست دے غمخوڑ سرتو
داکانی پہ موزد چاد خواخہ کیری
پسنتی بیبا چا کیری بوری وراری
ہر سیری بی غمزدہ دی خوارزار
لاہپانڈ گری نہ کسب ستہ نہ
دبارو توبوی ورکری دی اہار
حک زہرہ دوینو دک کا دانا ر
حنی پاتہ سوی میلی دشالمار
دتوپ برغ دی تانگونو غرو مہہا
ہر ساعت دک مرگی پہ انتظا
چا جور کیری دی پر خلگود انا تار
کم نارتسینی اولاد کیری تار مار

راسی ورو نو آینده ته فکر و کپرو
 دخیل پلازا اود نیکه وطن آباد کپرو
 یو وبل ته دور وری لاسونه ورکرو
 چی موسر وخیل اولاد ته کبسته نوی
 دهر چاد پاره لوی مسو لیت دی
 انسانان په آرامی کی پورته کپری
 لاس تر زنه کبینه ستل نور گناه ده
 دا حمد، اود هر ویس له قبره دا برغ
 که په خیل میانحو کی تاسه جوړ راکی
 موز و تاسی ته یو حه فکر په کار
 خیل کو حه بازار بیا وروسته توله
 زه و تاته. ته و ماته مدد کار
 راته پاته دغه مینه ده د پلاس
 چی دا گرو بی کند والی بیا کړ و اعمار
 په جنگو کی خویا پروت وی با و غوزار
 باید نن ورخ حرکت وی زمونښعا
 پورته کپری چی موز دیر یو بیقرار
 نوبابا، نیکه مود واره کپره آزار

دبابا، اود نیکه برغ تاشیری وو
 چی ریشا سوودی شعر ته وادار

کندهار
 ۴ حمل ۱۳۶۷

اتمد مارچ

پر هغو بنجو هزار حله سلامت دی
 سر موتیت دکو دسترو کار ناموتہ
 آرزوی حریت پر اسارت وہ
 پردی لاری قربانی کپہ خیل سرو نہ
 خونری و کدغہ و رخ به نما نخل کپہ
 چی بنجمنوتہ نن خیل حقوق رسیرک
 دانری توله په بنجوده و دانہ
 مور روزلی کاشفین، مخترعین دک
 نوی حق دی چی ودوی ته درناو کرو
 بنجی وای مور به هلتہ یو خوشحالہ
 چی پی کپی آزادی لره قیام دی
 حکه دوی لره حاصل عالی مقام دی
 دا خواهش پی دبشر دپاره عام دی
 مگر پاتہ پی دتل دپاره نام دی
 پرا تم د مارچ پی جشن تل مدام دک
 خود دوی قهر ماددوی مرام دک
 واولاد تی پی خدمت پہ صبح شام
 تر ابد پوری دغہ کار ناتمام دی
 همیشه دوی ته تعظیم دی احترام دک
 چی د جنگ پہ تهل بشرکی اختتام دک

مور دسولی پلوی کپہ وپیزی کبني
 زمور د تهل جهان د بنجودا پیغام

۳۰ د دلی
 ۱۳۶۶

روڪ ويل

چار هلي چي درگاهه د چاهه نوك وڪ
 چي په پته د بنمني د خلكو كاندڪ
 كه بدى د خيلو ورو نوهر چا غو^{بنيت}
 او بنياگني د همنوع كه بي غو بنيتي
 كه په خوله و سلمان لاري د كفر
 كه عمل بي د گنهار سره يونه وو
 نيكو كار ته چي په بد شتر گه گوري
 دهغو پر مخ وهل بايد په سوڪ وڪ
 وهنوته جوابونه بايد روڪ وڪ
 ورلويد دى و دوته د زرهه دوڪ وڪ
 هسي خلك په نري كسي نيك سلوك وڪ
 وه نيولى داسي خلك بيا مشكوك وڪ
 دوى د خيلو اول سود خوامتروك وڪ
 خامخابه داسرى روندو كيا چوك وڪ

ريشا هغه وخت د سيال سره سمهري

چي و خان تهي ور كرى تحرك وى

داسلحو پومان

دکارگرداس تناکوتہ چی خپرسم
تر نظری نری واره خراغان سی

چی دغوزرونه راباسی په منگولو
داسی زورته انسانان پاته حیراسی

وفولادته چی بی ورکړه وزرونه
وسپوژی ته بی سفر په یوه آن سے

هم دحکلی په شکم کی په سرعت حی
داوبو پر مخ هم تگ ورته آسان سی

خواهشات دانسانانو په پوره دی
که د جنگ پر خای په کار کی شریکاسی

دتوپک پر خای که یوم پراو بزه داخله
توله وری به دلوزی په امان سی

دبتدی خولی چه خاشی په دبتوکی
طراوت سی خوشبوی رنگه گلان سی

پیش رفتونه تردی نور لاپیر ممکن دی
که پانگونه، راکپونه موپوران سی

وبشرقه به وافر سی نعمتونه
اسلحی که ټوله ویکلی یومان سی

۱۷ دجدی ۱۳۶۶

گیلہ من نازو کری

وطن والو پر وطن خہ مصیبت دی
 ورونہہ . ورونہہ سرہ ورنی ہلاکت دے
 راکھونہ ، بمباری دے مرگ وور وبلہ
 دغہ بولہ دپرہ دیو دحالت دے
 لاس ترزنہ کبنینستل مور بہ گنا^{دہ}
 دھر چا پر غارہ دروند مسرولیت دے
 نیایدچی دوسری سو بی تفاوتہ
 چی پردی حال وایو خیر خیریت دے
 دیو خوکسا نوروند کہ ستریح وک
 تاسو وینی پر گومو خہ قیامت دے
 وڈکتل وڈک اوضاع تہ جائزندی
 خدای رشتیاچی ہر سر نین ملا^{مت} دے
 دا وطن آباد ول لہ مورہ غواری
 راحی ورونوچی نین وخت د حرکت دے
 پہلری سر کے دسولی راوستل دی
 بیاد غہ رنگ اتحاد پہ صداقت دے
 ہسی نیچی زہ پبنتون یا ہزارہ ایم
 یا تاجک ، ازبک ، بلوچ . یا بل ملت دے
 پل پہ گدہ دد خاور خبنتا^ن پور
 پہ یو والی کی دیر خیر او برکت دے
 د خبر وخت اوس ند وخت دکار دے
 د عمل دی . وخت د خلکو د خد^{مت} دے
 کہ مور بولہ لاس پہ لاس کے سرہ ور رک
 حمما جور زمور د دیو استر قوت دے

داقوت چي استعمال سي په اعمار کي
باید اوس لافکر و سي آينده ته
خانداد او يرانه هیواد جنت دی
که نه پاته اولاد و ته خجالت دی
اوس نو وایاست ورونو خه مصلحت
که دمرگ په انتظار کي ورته ناستیو
دایا کله دافغان اولس غیرت دی

د سلیم عقل پیر چي سو په ترده
دریسا په خیال چي دغه منفعت دی

۲۶ د حوت ۱۳۶۸

داسلحو وزن

سنگين بار پروت دبش پرولي باندڪ
 دابارونه. نه دورونه تحمل دڪ
 دنجات پد اميد هيني سترگي گورڪ
 شاو خواتوري دود زني سرڪ لبي دڪ
 حگرونه په سرو وينودي لسري
 خورخوبه تر سلاح لاند چختان وڪ
 كه سلاح. لويي، پوهي، انساوي ^{نيت}
 دهمنوع پر حزين آواز غور کي سپردڪ
 په خيل کوركي چي آرام ژوندكي وپاته
 دسر و او بنگو بهيد و گاز اسلحه ^{ده}
 عدالت دي چي هم نوع و خوشحال ^{له}

انسانان داسلحو تر وزن لاندی
 ملتونه تر دی بار لاندی مر ژواندک
 وزي تری لو، چنی، اور بفراندک
 گزی خلك دوری هیسته لاله پاندک
 دزخمو تخنی وینی دی به پاندی
 ظالمان به داکانی تر کله کاندی
 خورپهستی عملوانسانا ^ن خاندک
 چی زا به، واره، بی دی تانده دباندک
 نه چی گوسی ویشل کی ری له دباندک
 چی دهر کچنی، بود استرگی ژر پاندک
 هسی نه چی لورو و مور و ^{نی نی} اساندک

حوت
 ۱۳۶۴

دبی وزلو، و بزوترو بے وسانو
 دھوسا ژوند و دپاره مخ په و پاندی

سورسڪ وٺيانڪ

په نري کبني چي داهرشي دخورك دي
كچالو، دي كه رومي، دي كه پالك دي
كه غنم دي كه اور بشي جوار دي
كه ميوي، كه ترڪاري ده كه مرچڪ دي
دغه واڙه دبزرگرد لاس محصول دي
شپه او ورج و زراعت ته ولاڙڪلڪ دي
زبور د ژوند آرامي د پاره كارڪري
بيل پلاس كه خوشي ڪري بي توپڪ دي
ٽپلي نلري په پسنو پيٽڪي په سرڪي
خيري گرابي پريانڊله ولاڙهڪ پڪ دي
مگر بل ته بي رنگين سترخوان خپورڪري
دده نخ ته ڪلڪ سورسڪ د زور پٺيانڪ دي

بايد موزدد هقانانو ممنون اوسو
هردهقان چي وکپبنتون دککه اؤبک دی
زه ريشاد کروننگرومنت باريم
احترام می هر بزرگرته يکايک دک

۳۰ سنبله ۱۳۶۷

درونډاومرگ دکاکتران

نه پوهيريم چي دکاکم انسانيت دک
وبشرلره راغلي شه غفلت دی چي پرنخ دتباهي بشریت دی
ورونه، ورونيه سره وژني هلاکت دی
دابيا شنگه ورورگلوئی اواخت دی

مڪرو بونہ دی کشفیری چی مرگ نہ ڪے
زراعت تقویہ کیری چی مرگ نہ ڪے

ڏوندا، اصلی هدف . صحتی ضرورتی ڪے

نود مرگ اوبداسنی تخه نفرت د ڪے

بل طرف دانسان مرگ ته اسلحی د ڪے
قتل عام ته زرو ڪم طیاری دی

ڪشت خون دانسان مرگ لره پلہی د ڪے
دهر چا تخه د مرگ وسلی پرتی د ڪے

تباھی ته دنیوترن دیم نوبت دی

آیادغه نو خدمت او عدالت دی

انسانانولی لارده درخه ورکه ولی گوری همنوعانو ته په سپکه
خه بدی ده په آرام ژوند ڪے ورورکه چی په جنگ سره پرخلگوسره ډمکه

خوپه سوله ڪے دهر چا منفعت د ڪے

بیا جنگ اود بنه می ته خه حاجت د ڪے

که رشتیا خوک د بشر بنیگنی غور ڪے
که رشتیا خوک جو رو وراویچار ڪے

که رشتیا خوک خلاصوخلگوتنه غا ڪے
خوپه سوله ڪے رسپر چاری وار ڪے

ژوندیوا می ورورگوری سوله وحدت د ڪے

اوکه نه بشر تر دی په فلاکت دی

غوارم سوله چي وکټينگه په دنيا کي انسانان نه وي نښتي په بلا کي
عداوت د نښني نه وي په هيڅ چا دورو کي روحيد ټينگه وکهر چا کي
دغه عين علميت معقوليت دکا وکله نه
نوژوند مو خوشي جهالت دي

۵ سنبله ۱۳۶۰

کابل

دل مر رہا

دپسری گلونہ تل غواہم
 دتاریکی او دظہت دکنڈے
 دغہ لویدی لئی خوریدی اولس
 چی افغانان ہول وی پہ جمع جوش
 کہ خوک ملت تہ خیانت کوینہ
 پاستہ لاسونہ زہ نورنہ چوم
 دجنگ پہ اور کی اوسیدل ترکہ
 افغانستان دافغانانو کوردے
 چی خیلی محکی خیل پتی آباد کری
 ریشائی نہ غواہی خوبنی و^نحانہ
 ہر خوک خوبنی تہ رسیدل غواہم

۲۲ دحمل ۱۳۶۶

بی بی سی

کندهار

۲۸ حوت ۱۳۶۶

چی می کله اورید لی بی بی سی ده
په ترخه ژبه کوی خوب خبر
د خبر و په پالش کی ده ماهره
د بل گتی کله نیسی په نظر کی
آزادی پی نه خوب نیری و بل چاته
نوکان جنگوی چی دوه پرله اختوی
د جنگو خبری دیری په خوند وایی
سری لمبی ور لره بڼه گل هوسی ده

شاید بل چا تر ما بڼه وی پیژندلی

ماریشا خو کړی هسی بررسی ده

داغلی

لکه ناوی هره درخته ده ولاړه زرغون شالی پی دی پسر هسکه یی غاڼه
وای راخه آشنایه ماته نورمه ژاړه حان راو باسه له هغه سره اهاړه
تر سایه لاندی به ناستیو لاس تر غاڼه
پوراینه دی د ژوند له ماخه غواړه
پلوډک می دخوزو، خوزو میوډک هم د ناگو، زردالو، هم د مینودی
ماساتلی ستاد پاره په بلگودے وبغل ته می شین رود دشنواوډوډک
زما پر شاوخواخه بنکلی منظره ده
چته نیی زما پرسرد غم اړه ده
ولی نه راخی زمانللی مسافره چی دی واورمه شیلی خوربه سنډه
هله وناخم بهین کی زوره وره په هر خرخ کی میو وپاشم شکره
یم ولاړه ستار اتگ ته انتظاره
ژر راخه زما و طرف لره بی خار

که ته هلتہ و دڻخ پوست می و چیرے بناخ لوزیبری د حیارگ می رژیبری
داتاره وجود می سوخی ایری کیرے اره کیرے، درے کیرے، یاماتیبری

ولی ندرأخی له ما تخه بییریبری

او که ته زما په بنایست سره شریبری

همزولانی هم ولاری یاران تلی دوی له خیلو معشوقونه گرزے غلی

چی راغلی هم بناغلی هم آغلی چی خوک پاته دے حتما چاد داغلی

پلونه بنورومه ستا و خواته

هله راسه ژروماته ژروماته

۷ حمل ۱۳۶۹

رقعہ

پہ جنگو کی کشت خون و خرابی و
 پہ بنحمنوا و پچینا نو بئی گدی
 مور ا تہ کالہ پہ دکانا ورین کے تیرکھ
 پہ جنگو کی وکتاوان ہیخ گتہ نہ و
 خور خور بہ سکہ ورونہ سرور و
 خوابدی پریردے رانچی خیل کلی کور
 یو دبل تخہ نفرت وی د بسمنی وی
 سری لمبی و تور و دان و حیرانی و
 راسی اوس دکانو و روری برادر و
 خوپہ سولہ کی خوبنی و خوشحالی و
 لائتر کلبہ دوری . در بدری و
 خور خور بہ خوابدی مسافری و

اوس باید د خان اولاد غموند و خورو
 کہ مقصد مو آرام ژوند او ہوستاوی

۳۰ حمل ۱۳۶۶

پت لاس

سکہ ورونہ یو دبلہ جنگوی خوک
 یو وبل تہ افغانان راپاروی خوک
 آپلرونہ نیکہ گان موولی ہیرسوہ
 دبا باہد ونہ نن ورخ خرخوی خوک
 تاریخی ہستی مو واپرہ پردویو وسہ
 تش کچکول مو درپہ درکے گرزو خوک
 افغانانولرہ تل ملی وحدت وو
 پت لاسونہ مو مانع دا اعتلادی
 ترہر خہ ملی وحدت راتہ پیکاردی
 کہ اولاد یانازوکری نازوی خوک
 پیووالی کی قوت او برکت دی
 دیووالی مافی ولی نرووی خوک

دریشاؤیناوی واپرہ دزرہ درد دی
 خوار بسنکی ریشاؤلی دردوی خوک

هيٺي سترگي

۱۳۶۴، ۶، ۱۵

په نري کي چي بلپري سره اورونه
 دا هر چاته چي نن خپله محکمه سره ده
 بشرن ورځ تر بل هر وخت وار خطا
 که دايمه صلح راسي و جهان ته
 داد تولا انسانانو آرزو ده
 دا کړه که و بشر لره کوره وه
 او که مري د جنگ لمبي سي په نر کبني
 هغه وخت به موخوږه گوله ترخوله
 لڅ لپر خلک به هغه وخت پوټيرے
 وهر چاته به کورونه هلته جوړ سي
 اوس به گورو د سرانو فيصلوته
 مليار دونه خلق هيٺي سترگي گور
 ريشاهم دانظار سترگي نيولے

يا لمبي راپور ته کي پري شنه دودونه
 ويني. ويني يايي اوري خبرونه
 د بارو تو بوي يي رنگ کړه دماغونه
 هغه وخت به وي نري بنياسته گلونه
 چي نه جنگ نه د بسمني ونه مرگونه
 نوبه خود اير سکاره و پوست هلډونه
 وي عوض يي سره غور خلک خراغونه
 په توپو کي چي گولي و خوري زنگونه
 چي د زغري پر حاک جوړ کري لباسونه
 چي نري پري، چپه کي پري، سنگرونه
 چي به گورو خان ته جوړ کړو که کورونه
 دلويانو کري دسو له اميدونه
 چي به و خوري لکري که نعمتونه

دٲاراك ٲمر

زړه مې چوى له غم و نوڅه چاره كړم
هر وړځ نوى درد و نه راته پيښ د ٲ
مصيبت پر مصيبت راباندې اورى
مخامخ وچاته حال نسو وىلاى
خدايه ته مې وژغوره له دغه حاله
ته د ٲولو بې چاره و وچاره سازى
خپل خوېزمن زړه كم طبيب لره بنكار كړم
تحميل نسته خان څرنگ اداره كړم
يوه وړځ به د زړه وينى فواره كړم
دگونگى پشان خبر په اشاره كړم
بل وچاته له دى درد څخه ناره كړم
زه بد بڅخه دى تر ٲولو بې چاره كړم
وريشاته دى قوت دوينا پاته
په ځانى توان ٲه غومره بى كاره كړم

بی خائنه هیواد

چی د خلگو تر مابین خوشحالی وی
دیوه هدف پر لوری حرکت وی
مشران د هیواد والو پد خد مت کبنی
چی د خان گیتی تر بل تر گیتو جارگی
او که حب د خان خانی خود پرستی سو
خدا یه مور ته هسی بنه ره برار اکره
چی په هیواد کی په یوه زره اهاالی وی
په کارو کی یو د بل سره سیال وی
حاکمان وی که قاضی و که واک وی
په ملت کی د هغو مقام عالی وی
مسایل په هغه خاک کی بخیالی وی
چی په زره کے یے تنها اولس پالے وی

زه ریشایم د هنی ورچی په طمع

چی وطن د خاینینو خه خاله وے

ٲوره درٲه

لوري دي ژوري نيمه شپه ده لاره ورکه ده
لورد موره ورکه ده دزوي ورکه مورکه ده
لوزه ده يخني ده دمزله خوري موختم سو
نورله دي حالته دهر چاپه رزه که کرکه ده
ٲوره درٲيله ده درانده پشان ليدانسم
آدرم آوازونه چي دخلگومکه، مکه ده
خم مخ ته رهي يم خومزله ته رسيدانسم
ديريم ستري سوي گوره پاته خونده محکه ده
ژرکه سهپارنسواودلمرووانگي خپري نسوي
ٲوه سي مزله والوچي خبره موغرکه ده

ولاره بلبلان دباغده ووتل خزان راغلی
ناسته دینا خلی پرسره پیره کی توره چونگه^{ده}
خونه په تاریخ کی په درانه قول تلل سوی و
نن می ددرنیت پله ترهره سیاله سپکه^{ده}
هر وخت که رناسوه دتروزی پشول لیرسو^ی
هنرخت په ویراندی دریشا خفاسته چا^{بکه ده}

رنحور حال

رنحور زرنگی می د صحت په امید
له دیره ضعفه د قوت په امید
درنگ زردی چاته کتلی نسیم
له حجالت د عزت په امید
عمر په فقر گدائی کی تیر سو
لامی د بنمن دی د زلت په امید
هر خه می بایلل د صباد پاره
د ورنخ قبول سود جنت په امید
تسو وعد و دیر نا امیده کومه
یم د وعدود صداقت په امید
رنحور حالت به می ترخو خو کلوی
یم د جور والی د نعمت په امید
خدایه ژرتیری کیری رنحوری ورچی
د محمد د شفاعت په امید

دوصال خيال

خوکلوی می دیار مینه چاته داد کرم
په کم دول به حاصل دزرگی مراد کرم
په خیالوکی د جانان دوصال پایم
که داهم نوی په خه شی زریگی بناد کرم
آشنا نسته تنها مینه پی رای پاته
سرشکومه شپه او ورج داد فریاد کرم
خوکل می غور پر کر برونه ایردی کانه سوه
نه پوهیرم چی حال چاته پیش نهاد کرم
لولپه سم سره لمبه سم په فرقت کے
دوصال دشپی حالونچی رایاد کرم
زماپه مرگ که پی یوخه خوبنی زیاتیری
په خیل مرگ به زه دیار خوبنی ایراد کرم
زه دی و مرم خو جانان دی په خنداسی
په دی توگه به خیل لنه د ژوند میعاد کرم
که په آه سره دخولی خوکل آبادیری
زه ریشابه په خیل آه جهه آباد کرم

بي امامه جماعت

چي مسجد وي مقتديان وي امام نه و
 په کاڙه مغزي چي گزري سکه و روڼه
 دا کور نه دي چي يواځي کلکيان وي
 تش سترخوان چي د چا مخ لره هوار
 که پراته وه د بابا په کنډواله کې
 چي کارونه هرځای پاته وي نيمگري
 که درواغ وي دوعدو خلاف ورزي
 درپو او د مقام پايښت خو ورځي
 مدام د بل جوال ته چي وي سترگي
 منافع چي وي دعامو پکښي نغښتي
 په هرځای کې چي کارونه زمينه وه
 چي د مرگ پر لور وي هڅي غوره نده
 پيشرفتونه دنړي کې يې پام نه وي

پرونی اونئی شعرونہ

نہ سپوزمی د آسمان ناوی . نہ پی ستوری قنڈیلان دی
ستوری پت سولہ پہ خروسکو . د سپوزمی پر مخ دودان دی
نہ بنکاریری سپن بشرئی . دی پہ سپن کفن کی نقبنتی
آھو چشمہ پتی سترگی . نارنجی پی بارخو گان دی
نہ سری شندی جام د میو . نہ شین خال پرتندی بانڈی
شندان تور لگہ سکارہ سوم . لہ تندی وینی بہانندی
نہ شور کی د آب شاروستہ . نہ وزمی د سہار ستایم
سوی ولی دوینو چ کے . دوروستو غوبنو بو بیان دی
کہ پوہنکی د چنارو رو . کہ آوازو رو د بلبلو
دبی وزلو غلبلی سوری . آوازونہ ہتولہ سانندی
زرونہ سخت سوہ تردبہرہ . قضاوت اوہی رحمی سوہ
خلك گوری ہیہنی سترگی . پہ چیل حان پوری حیران دی

شین چمن موهدیری سوی . شکوفی ورژیدلی
هیخ بنایست دگلونسته . باغ وان نزلری خزان دی
ژوندون واره درد غم دی . بی فریاده بل خه نسته
دقلم په ژبه حُکده دریشا اشعار چالان دی

دمرله خوبيان

ولاری قافلی چی له هغو خخه ترشانشی

پورته سه دخوبه ترشاپاته پریدیا نسی

لیری کړه برستن دی دخپل حایه حرکت وکړه

ژرځه وړاندی مخ ته په تدبیر چی وارخطا نسی

دینس سه را ولاړسه وخت دخوب اود غفلت نه

شاوخوا ته گوره پام کوه چی نابینا نسی

توله عمر تیردی په غفلت بی پروایی کی سو

نن باید و حال او آینده ته بی پروا نسی

بیابه ارمانونه کړی کاروان به درځه تللی و

سړچ درته پکاردی دکاروان خخه جلا نسی

نن د قافلی د لمړی توب خه پاته سوری بی

حان دی کړه ونخ ته چی دشاوخوا ته را نسی

هرڄاى په منزله كى د پښتو پاټه وگډان لټا
ته پدى سفر كى هوبښ كوه بى دست پانسي

ن
غوارم د جرس پشان چى وښ كرم د منزله خوييا
ته هم په سفر كى ريشا پاټه تر بل چانسي

پہ لس هاوہرہ ورخ مری

افغانان واره ددی خاوری زامن دی
 داخوړکي په آخر کی تباھی ده
 دژوندون دپاره هیڅ کاری و نکړ
 هرچا خان لره بل کړی دی اورونه
 په د مخه کی دیرتینگ ملی و حدت وو
 اختیارات دا فغانو دخپل خان دی
 دمیدان فولونه حکه دومره دیرسوه
 دا اولاد او آینده غم پی ونه خوړ
 خود مور په غیر کی یو دبله خوری
 هیڅ امید پکښی کی نسته دبری
 په سووکسان په هره ورخ کی مری
 پخوا یو خای به را اټول وه پرنفری
 بیگانه اوس جوړوی دنفاق سری
 دبښمن غواری دوی وندر کړی لکه وری
 چی هیڅ ټیم په میاخ کی نه لری ریزی
 دورور سر خوری دوی فقط لکه مصر

که یواځی دخپل خان په غم کی ډوب وو
 ریشا غواره دهغو خخه دوری

دزیره خوب

شوخ کتلی عادتاً دمگ پیغام دی
ماد مروتو اخیستی بل الهام دی

صبر، صبر که کوم حال بتریزی
بی صبری بیاد تا جدار ترخ قیام دی

زما دخور، زرگی دارو قاصدرانه ویره
زما درخ دارو دیار دلجو جام دی

غمازان زمون یاران تته پده غوصه دی
وفراق تته بی تری مدام لام دی

رقیبانو دخیل یاره بیگانه کسرم
کنه یار خرقبلونکی دسلام دی

درد مندان می ملامت نه بولی خلگو
دبی درد و په نزد هر عاشق بد نام دی

و بی درد ته د عشق درد خه معلومیری

ولی عقل پی د عشق په کار کی خام دی

خوب د زړه لری ریشاچی بستری دی
چه پوښتنی ته خوک راسی وای ز کام دی

تاراج

چی بی کښیښودی پرسر د شاهی تاج

هغه دم سوه عاشقان چور و تاراج

رقیبانو هی خوب زیار له ما جلا کری

که نه کله وود یار هسی مزاج

دورنگ دروازی زما پر مخ تیری

چی دیار و مخ ته و کرم احتجاج

هغه وخت به په دیدن د جانان مور^{سم}

که له دره غمازان سر له اخراج

خوږی پوست د غمازانو نه و کبلی

جوړی کری پی تسمی نه وی سراج

تر هغو پوری به گرز م په بیابان^ن کی

په هستی کی به یم بل چاته احتجاج

که خوازه شربت د وصل حاصل نسی

دریشاد خورز ونست بل علاج

اړتيا

افغانان هر يو وُحان ته وایي من
بل ته اړ دي هم په ستن هم په کفن

نډی تیل، نډی ډوډی، نډی دواسته
شامېخ ته دی پراته لغړ بدن

ورته پاته ده هستی د نیکه گانو
اوس د بل پر دیگدان گرزى مردز

چی دُحان د چار وخت سی آرام کبښنی
وړخ و شپه یی بیگانه ته دویدن

اجنبیان یی دی خو واره حُفلوی
مگر دوی پنخپله دی مُشتُ یخن

په سرویی رانیولی استقلال دی
خامباران یی حُنی غواری په تومن

هو پنجه رزه کلن تاریخ یی پروت دی

خوتراوسیدی جوړنکی خیل وطن

ریشا من نه غواړی خورده عقل غواړی

چی پی ژرسی و مقصد ته رسیدن

نامیدی

قوله عمری تیریری په ناوړین
همیشه مصائب و راته مخ وی
یو غمخوره او زړسو انده پیدانسو
بد حالاتی وړخ تر بله بتیریری
د علاج دارومی ندی پیداسوی
غور نسته خبی غوره زمانده
نن د مرگ پر بستر پروت یی پی طیبه

د ناخوالو بد بختیوی زره شین
زما پر صبر تحمل صد آفرین
هر نوبت وی هغه آتش هغه کاشین
چاره سازه پیدانسو زما مسکین
د امید په داروگانو کرم تسکین
بل ته ترخ ژوند خو بنو خان ته شیرین
آینده ته ریشا خنگه سی خوشبین

پريامه تكيه

زه دافغانانو ارتقا غوارم واره احتياجاتي خانغا غوارم
زه داولسو ترمياخ ملي وحدت ټينگه وروړگلوي صدق صفا غوارم
سوله امنيت دي وي وروړگي وي هر کار بيا د ټولو په سلا غوارم
عدل. عدالت غوارم انصاف غوارم ټول حقوق منلي د هر چا غوارم
غوارم چي د بل ولاسته اړنيو خپل د لاس خواړه کور و غذا غوارم
نوره پر توپک باندي تكيه عبث پس له دي پريوم زه اتکا غوارم
داد اولسو د زرو غوښتنې دي هر وخت هر عامل ټيبي بريا غوارم

لور مقامات هم عين وعدې لري

زه ريشاد دي وعدو وفا غوارم

ملل متحد

کہ ملل متحد پر ستر قوت وی
 کلک پابندہ ہمیشہ دخیل تصمیم و
 زمورہ دور بخ لره پی اوبینکی کافی ند
 او که وی دامؤسسہ د شوکسانو
 نریوال به نواخر لاس حنی منخی
 مورہ سوخیبر و شپہ و ورخ د جنگ پ
 کہ افغان پی له دی اوره بھر نکر
 باید هیخ ملت پر لولار ایله نگری
 داخلی نده موضوع د افغانانو
 او مطلب پی نری والوتہ خدمت وی
 هر تصمیم پی د بشریہ منفعت وی
 کہ رشتیایی دنامہ پشان طاقت
 هر پر یکره پی د بل په مصلحت وی
 دی لویانوتہ به پاتہ خجالت وی
 زمورہ ژوندون ددو که غرو پد زحمت
 نور اکبنته به پی لور نوم حیثت وی
 خصوصاً چی دیر محتاجه هر ملت و
 د پردی تر شاپردی مداخلت و

چندول پی دلویانو بدنامی ده
 خلاصول غوار هر شوکچی ملامت و

دروزانو پېستر

که حیاله چانه ولاړه حنی تېسته
سم سړی دینوا عمالو معلومیزی
سړیتوب په قیمتی چو خوکی نه وی
پوښنه محکه تخم نه شین کیری
په هر رنگ جامه چی اغوند پوهیږم
انسانان په انسانی خویدر نیږی
تغافل یی دوعدو خلاف ورزی ده
د درد و چاره می هېڅ طبیب ونکړه
د بی شرمه خه می کر که کیری زېسته
دیوال کوږو وی چی کړه پی کښیږد خېسته
سړیتوب دکا اخلاقو دار زېسته
خوک به وانه خلی حاصل له د کښته
اندازه یی را معلومه ده د سکښته
نه غوایی غونډی دخیتی له درنېسته
سومد پوه بیا حاجت نسته دنوېسته
علاج نه دی پر بستر له درده لغښته
دریشا خوب دکسره څخه تللی
دروزانو پر بستر پروت بی بالېسته

دخرو سپاره

چهدکورساتندويان موکورتہ غلہ سوه

پدری کفن کبنان مو تور ليمه سوه

دهرچاپه سرکی تک دی دنا خوالو

هرخه گدو د سوه چپه دسر ماغز سو

منطق نسته عدالت دکوره ووت

دظلمونو خلگ خورند په وينته سو

ملگری د حقیقی مسلمان پاته

یو د بله د فساد په لار کی مله سوه

په وینا ووحق پرست پاک مسلمان و

دبل حق ته دلیوانو په شان سره سو

په اصلی بنه وهرچاته بنکاریری

په بازار کی چی پرخره بانندی سپار سو

کور و کلی خیل وطن سوخنی پاتہ

دجلاد چارہ چی بیاور تہ تیرہ سوہ

ریشامہ وہہ عبث خیل دُرد سنگ

نن محلد صرافانو خہ سپرہ سوہ

دبل په فرمان

په دنو سترگو گاتۀ کړولیدای نسو
راندۀ نه یوله دیر شرمه کتای نسو

په خپل قوم مودکی کړی هدیری دی
نور قبرونه حان ته کینو وتای نسو

په نړی کی په شرمو وشر میدلو
ایندۀ په په تاریخ خودنمای نسو

نایوهی ده چی خپل کور په اور کی سوخو
جهالت کی به مالک د خپل سرای نسو

که موخپلی شتمنی خوشی بازلی
بیابۀ بل حل په ټول عمر بدای نسو

دلته هلته که دبل په فرمان او بسو
نوبه هیخ وخت صاحبان د خپل ^{نسو} حان

خه پام وکی افغانانو محوه کیږی
که تیریو ته نن ټکی دی پای نسو

مخ ته گوره ریشا کندي ته ورلو پیری
هغه وخت به بیاله کندو تای نسو

دخت گریدل

ورخ بیوده په غرید و تیریری
شپه د ژرا په اورید و تیریری
عمر د بل د بورید و د پاره
د بل په ناز په بورید و تیریری
خان مو هیر کړیدی د ناز خوچی مو
تر کندهار تر اپرید و تیریری
په رموگه سوه بی زرسوی قصابان
صبحی دنس په خرید و تیریری
د غم لښکری زما و مخ ته راچی
خوښی دخت په گرید و تیریری
د زره خواله لره ملگری نسته
یاران د لاس په بنورید و تیریری
د طغیانی دریاب له تله خغه
خونی چی په خرید و تیریری
دریشا خوار خغه خوښی تللی ده
وروستی شیبی په خورید و تیریری

غٽ بوس

په ظاهره چي وي غٽ مابين بوس
 چي پرسرد انسانو تجارت كړي
 كه د پاسه د مردار لاس په تلابس وو
 د بادار پر حاک چي پښي دنو كړچ كړي
 چاته شل گوني اوږه تل ذخيره و
 د مريض علاج گولي كپسول دارود
 چي مرض پريد و او بڼت بے فايدى
 لوغو غاسي په مظلومو خلكو گډه
 په پټ مخ سره بي مخ ته تيريدمه
 راغوزاړيږي كه هر خوندي پندو
 شرافتي بي وي خرڅ كړي به فلوس
 هسي كاردى د كار گه ياد پوس
 تر داهسي سړي نسته بل چاپلو
 خوك په كور كې نه لري گوله سبو
 نه رغيري په گوليو د كار طوس
 هر دارو هره نسخه د جالينوس
 چي ښكاره سي د ظالم تور مخ منحوس
 زما د عشق د زړه ضرباني كې محسو
 ريشا خوار د ژوند ناخوالو راگردي كړ
 اوس مخي د زنده گي خه دي مياوس

پر ملاحم

ولی نہ یم دسیالانوسرہ اسم
ماد بل پہ کارکی دخل نندی کری
جو روم بل تہ مانی پنچہ پوریزہ
خپل می ہیردی مناقب دپردو وایم
ورور تہ جگہ غارہ نیسم مگر بل تہ
گدو دی می دہ دژوند سرہ ملکر
زمادرنخ طیبیان وایہ سوداگر سو

معلومیبری چی دسین کری دچم
خبر نہ یم چی پر خہ یمہ متهم
ماد پلار کند عالی کری درهم برهم
پہ توصیف سی ژبہ وچہ دقلم
یم لہ دیرہ احترامہ پر ملاحم
ورخنی کار حکہ نندی منظم
دعلاج می نہ داکتوس تہ مرهم

نور هر حوك د عدالت ترخ بری سوه
خواره ببنکی ریشا سوپہ هرچا گرم

ونگه ونگه

بل می پاروی ورورته په جنگ سره
موز نابودوی په هر نیرنگ سره

یو افغان یی خو حایه ویشلی دی
هر یو یی رنگ کری په بل رنگ سره

ساندی دی بغاری سوی کرزی دی
ورگی په زانگو کی په غورخنگ سره

گوری مور وپلارته ژبه نلری
داسی ورته وایی په ونک، ونک سره

داهیواد نیکو درته سپارلی دی
وی ساتی تر موز پور په ننگ سره

مدریز دی و موز ته آینه بدی
یوسی متحد سی په دردنگ سره

ستاسی په یوالی کبني بقاده زموز
وایاست دوروری آهنگ په شرننگ سره

مادماشوم پیر حال ژر اراغله
زړه دریشاوسوپه سوخنگ سره

دیل تر گتو جار

چی دژوند دینو بنیاد یو طلبگار سوم
پسی ولاړم دپر دوسره بیگار سوم
ماویل زه به خپل تیرته گتی راوړم
گتدوی نسوم دیل تر گتو جار سوم
دور ورغوبنی می اولاد ته نفقه کری
صدا فسوس چی د جلا پښا خونکار سوم
په دوستی کی پی وو خاه راته کیندلی
لوړ کتل می نابو بره پکښی غوزار سوم
خوراک نسته د زړه وینی می خورک دی
ورخ تربله بتر بیرم تارونار سوم
خوتر خوبه ویزی پروتیم په ارهدگی
دیر کلونه په امید په انتظار سوم
اوس امید په نامیدی سره بدل سو
زه ریشاد زندگی خه بیزار سوم

دشنوخته دك زره

زره دشنوخته تخه دك	كلچ پروت لاندی ترتلك
دتلنگ تر چولو گورم	خلگ مخ ته خي چيتك
زه بل چاپه فرمان يم	بل را كړی دك تويك
دتصميم واك می د بلدی	حیران گورمه هك پك
مورپه خپله گوله نه يم	دپره دو غوارم كومك
داین خه كانی راوسوی	داخه چاری دفلك
په لوړ ارزبه ارزیدمه	اوس خر خیرمه په كك

دریشاد زره پر زخم

هرگړی لویزی نمك

دفاق تخم

په لمړي سر کې اولس کره سره بیل
 دفاق تخمونه وشنده په دوی کې
 حکومت کول به دیره لته آسان و
 نن د دپالسي اصل تطبیقېزې
 افغانان که پر جلا لار و روان وه
 بی یو والی و افغان ته امان نسته
 ورسنه، ورسنه یې تقسیم کره خیل پر
 بیایي وروسته خیل مقصد ته کره ورگیل
 چی د لوقوموتر میاڅوی تیل ما تیل
 چی نه کورسته، نه د وړو کنډل و تیل
 و د بنمن ته خوشحال و دوی ته جیل
 څوک به نگرې دیو والی قوت ایل
 ماریشابله نسجه هېڅ پیدا نکره
 که هر څوی کړی جها پسی غلیل

دنفاق امبور

يا به داهيواد په سرو وینو کسور
هر ضعیف به د قوت خاوند کړي چور

تور پروني به پسر وی د تور سرو
کور وکلی به پر خلگرو وی تنور

سوی کرېزي غلبلی به وی په گدی
ترکوڅي به کسوی د مور ه لور

بي توپک څخه به بله ژبه نه وی
سکه ورو نه به اخته وی په فتور

يا به ټوله د ملي وحدت د پاره
دنفاق ریبني را کازي په امبور

او ملي وحدت به هم په صداقت وي
صرف خوښي د هر افغان به و منظور

هغه وخت به ريشا ووايي پيشکه
افغانان اوس ترقي کوي ضرور

نوری بلاوی

خورلس کاله دافغان وینی سوی توی

دبنت وبنار نیولی دی دغو بنوبوی

سوی کرزی دی په هر کاله کی گپی

پر مرغی دلور، وخور، دیلار و زوی

قل عام تبه داکتونه واری کی پری

چاونه مادخدای د کلام روی

انسانان دی دخپل وروردوینو تری

کله وی دانسانانو هسی خوی

هسی دیرقصی القلب جلا صفته

دورور مرگ بولی فقط لکه دسری

تر نن پوری ددی تولو بد بختیو

هیڅ څوک نسوه دې و زلو مرستندو

دارای د کور هستی پی واره چور کړه

هغو چور کړه چی ددوی وساتندوی

پر ریشاچی خدی رسودی خو تیرسوه

گوره خد بلاوی سته لاپیشروی

مشرك تصميم

اعوذ بالله من الشيطان الرجيم
چي خدمت دخلن الله په صدا كړت
پر خپل سر ابادي نه راځي وطن ته
مشران چي هر ملت پاكي و خان ته
مملكت دخوكسانو ميراث نه دي
هيواد يودي. ملت يود. يود دولت
هر سړي فردا، فردا مسؤل د بله
خپل وطن ابادول پر وطن والو
حق تعالی چي ساتندوی وی نشتم
هغه نه وی پراعمالو خپل بندیم
خود ټولو مشرك نه وی تصمیم
هله چاری د دولت و بنده تنظیم
پکښې واړه اوسیدونکي د سپیم
باید نسی پر یو خو حصو تقسیم
د فردا مسؤلیت تر نن عظیم
دی لازم چي نیمگړتیاوی کړی تریم

ریشاته هم خپله ونډه کړه ترسره
که لری دخلگو درد عقل سلیم

نيڪوڪاران

صداقت جي وي دچاڌر وند اساس

نيڪوڪار سڀري لري دهر چا پاس

نه کاذب وي، نه خاين، نه خود پرسته

وي پونبلي داخلاقو په لباس

زرسواندي لري دخلگو خد متگار

مستقيم جي پردغه خوابي هر اس

حق حاڪم بولي دهيج چا پروانگري

دبديوده ته نه لويبري وسواس

خيل پردي ته په يوه سترکه کانه کري

ضعيفان تر لاسونيسي خير الناس

په ڪم خواب او په اطلس نه بنايسته ڪير

بنايسته توب ڪو دنيا ڪير په ڪر پاس

جامعه کي هسي خلك تل ڪيتمن وي

په قول عمر به ونه وينی افلاس

هسي خلك پر ملت باندا ڏير گران و هر سڀري بي ڪينينوي پر چوڪي پاس

دريشاپه ژوندي دغه آرزوده چي نصيب بي دنيا ڪانو وي اجلاس

دو طرفه چال

داخاکی کره پر ماد اور کوره
سوڻھوی می دشمنی هره مور

خلگورلی لیونی اوبه چنبلی
گوره کم گوره ورکری ده توره

چی خیل ورور په زره زخمی یایی کبابک
پرزخموی دوروی نمک شوره

خدای دی داسی مشران چال دورنگ
چی یوه خوا د ژوند نه وی په پوره

داسطرنج له دوی څه څو ک نسی گتله

چی د دواړو خواوو چال کړی په موره

څه گناه لرمه ای عدالت خواهو

مسلمان یم نه کافر یم نه گوره

چی شیرین ژوند دی په ما پور تریج^{کړې}

ته مستوته لاور اچوی — بوره

په اومه شعر کی کله شیرینی وی

دریشا شعر تر اوسه دی غوره

دگیدری لکی

ورکوی وعدی هرچاته غوری غورے
بیا پرلاری اچولی بی کورورے
که پیداد ترقی فکر سوچاته
وهفته پیدا کیبری پیری اری
مرگ، اوروبلی، چورتالاته اجازه د
ورته خلاصی شاوخوا دی توله تری
چی له تایی هرچه یورره لویه لاره
په خوله ورکی درته گوری ژر ژر
حماقت دی چی خوک بل ته قرباسی
بیایی ورسته پر قبر و کبیر دی لکری
هو بنیاران باید پچل او فریب تیرنه ور
په لکی بی خطانه وزی دگیدری
دبسمن نه غواری ریشاچی ته لورپاوسے
لاپرسردی اوروی داور سنگری

خوشمیری

ولی ہرہ ورخ پیدادی نوی شخری
پرناحقہ ولی کیری دونہ مری

کہ غزاوہ خو پیر کفر غلبہ سسوه
اوس پر خہ دی غاری شنی کالی گدی

بی پر خہ شی اوسنی ورستی جنگ دی
ایا خورلس کالہ نہ یود جنگ ستر

پرون توله واسلام تہ جنگید لو
سره یورہ دنی دامت غری

بندی غاری تر ملت پوری پریو
سربہ خرنگہ راوباسو تری پری

دملت رضا خوبنی او خوشحالی ده
ہسی نہ چی لگوی پہ مخ خیری

بل علت دنور جنگو دپاره نسته
ياچوکی ده ياخو شمېری دی خوشمېر

درحمت خُلاندا لمر پروطن خپورکې
پاکه ربه خُنی واخله توری تری

دچوټی زندگی

خُنخیر پېچ يم په خُنخیر کی دکوخیو
راته پلینه ده دخپلو بی باکیو

کشوی می دوری هیسته مابی واکه
يم تړلی دو بیبستانو به رسپو

علم پوهه هستی واره پر دویو وړه
سوم دال فقیر په درکی دپردیو

و دیدن تیری خورا دیر تو سیدمه
په آخر کی سوم صاحب د دیدنیو

چی می سرسپا په درگاه کی نذرانده دی
خه حاجت دی بیاد نور و سردردیو

خوانی نسته شادابی رانخه و لار
نه رانخی خازه گالان بیایر غوتیو

خوارکی ریشا پردی وخت دزر سوری د
مرگ ته ئی دچوتی گانوپه زیندیو

خیر نہ گدہری

لویہ خدایہ ستا پردی پراخہ نری

زماوغاری تہ لویدلہ دہ کری

خہ گناہ لرمچی پروتیم پہ زندان کے

پہ لاسوکی اتکری پسنوکی بیہری

ژوندی وارہ مایوسی سرگردانی دہ

نوری ہم لآخوکلوی ہرہ گری

یخ کلچہ کرم پرشگلنہ محکہ پروتیم

نہ مری ستہ، نہ لرگی ستہ نہ شری

زمانی دخیلہ خانہیم شہری

وظالم تہ زدی خالونہ زدی دہری

طیب نستہچی پر زخم مرہم کبھیہری

دوکتورین می اوروی پرسرتورپی

محکہ ہول راتہ دریاب دہ. خوبی ابہ

دخطر چیواخستی دہ بیہری

عمر وارپہ امید را بانندی تیرسو

دریشا ہفہ خیر نہ گدہری

رشوت خورته

که هر خوی کبره و تاته نوشته
دی نه کبنله توبه پرگذشته
د حلالود حرامو تو پیرنگری
په مرداره دی فامیل که آغشته
گیربه نسی په هول عمر سره حکه
سره نقبستی تا او ده پتنگه رشته
په سوکه، سوکه دی هول بیت المال
په خارج کی د که خان ته امباشته
خپل اولاد دی په مردار و غوښو مور
د بی وزلی مخ دلوزی تخه وچ سو
د اولس به دی آخر ترستونی نسی
د وچدان و قضاوت ته اوس پی پاته
د غریب اولاد دی پرینو د نیم کشته
خوستا بزیره په کریمانوده خیسته
تکوی به دی پرسر، سر په همیشه
عدالت دی وروسته کاند سرشته

دریشا شکایتونه خه فایده کری
چی خورک در رشوت خوروی در همیشه

کندهار

د قوس ۱۰ ۱۳۴۲

سیاست

درواغان خلاف ورزی خطا ایستل دی سیاست
پد دوستی کی د بنمنی اوتیر ایستل دی سیاست
هم غمخور. هم بشر دوسته خان په مکر نمایان
د بی وزلو پر حالت باندی ژرل دی سیاست
د غذا او د دوامفت کو مکنه یو طرف ته
بل طرف د سرو مرمیو او رول دی سیاست
آزادی دیموکراسی هم د قلم هم د بیاسته
بیادغه رنگه دخلاصو خولو گندل دی سیاست
خپل اصلی بنه کی پته دانظارو خه دخلگو
په تغیر لباس د خان بنکاره کول دی سیاست
تجارت دی رانیول او خر خول دی سیاست
د دالر و د کلدارو ټولول دی سیاست
په هر دولچی مقصد لاس ته درخی دده ونگری
به هر قسم د قسمو خپله کول دی سیاست
مگر برخلاف اصل سیاست گته د اولس ده
د اولس په درد غم کی گدیدل دی سیاست

زور موٽر نوي ڊريور

بي بريڪه غورازه پتليس موٽر
مخ پرلوره پورته ڪپري ڪمزور ڀڄ
مخ پرلوره ختاي نسي زور پي وخت
پر شوه شاته راڻي اوسرعت اخلي
مگري پاي هم شله ناقص ڊريور ڪي
دسپرليو په زره يو الله خبر دي
په باڊي ڪي دسپرليو ڪر ڪچودي
يو اميد سته چي يو پوست پان پي تڪيه
بي بريڪه غورازه پتليس موٽر ڪي
ڊير بد بخت به وي ددي بس ياسنجر
پر جلو باندي پي ناست نوي ڊريور
توري خبر وسڪي دودي ڻي ترسلنتر
که هر خونہ ڪري دباوا ڪسليتر
ڊنڊه پنج سو بي فايد ڪليئر
پردي حال هم خيل خان بولي زورور
ژوند بدل پري په مرگي دمسافر
خو غور نه نيسي ڊريور پي پر خبر
دانو چانس دي زڪندن چي سي اختر
ڊير بد بخت به وي ددي بس ياسنجر

که چانساله دي موٽره سالم ووت
پر پيشاده چي خيرات کاندي سنخوندر

پتاع

زړه می خکه د ژوند ونه خنځ تنگ دی
اوریدلی می نن بیا د خطر زنگ دی

تر نظری شنه باغونه تورسکاره سو
زړه د اورسکرو ته سولا په سو خنځ د

نه په اوبنکونه په آه سره سپری
دو توکابوی نسته په غور خنځ دی

شاوخوا کی یو زړه سوانده پیدان سو
پر مرغوی مهربان کله پلنگ دی

په پتاع په مانوروسوم زیرخانی ته
په دی کار کی می د بنهن زبنسته زرنګ د

د انسان په سترگو خوک نه راتد گوری
دی انسان ته عقل فکر تللی منګ دی

گوره خه شی به ل نور ورت په پین پری
اوس ریشاد زیرخانی پر خوله ملنگ د

بی تاثیرہ پوخ تعویذ

پر فریاد می ولی حوک نہ نیسی غوز
 مہرہ ژوندی پیران می قول ونگولہ
 دیوی دودی قیمت تر سلوجگ سو
 شنوا غوز نستہ چی ناری کرم ہفتہ
 دنیست منود ہست منوشکایت
 ہر خہ ولارہ د حلالو شخہ خلاص^{سوا}
 آیاندہ مر م دنیسی یخنی خد سبز
 بی تاثیرہ پوخ تعویذ معہود دروز
 ہر ما بنام غرمہ رانیسم پنخہ شیر
 پد کوروی خامخاوی دمرگ غبز
 دنادار اود دارا پد کورکی بزوز
 اوس وبل تہ حلالیرم لکہ مبرز

ریشا خنگہ پدی حال کی آرام اوسی

چی وی گدہ واویلا پد حوان وگبز

ماخائُن پيرندلی دی

دیراسانه چپه کیری وچه درخته
هغه پاس دی چی د هیش وره نی ند
په ژوندو کی ئی هیش قدرورنکر
وخت د حج یادمانه. رور معلوم دی
پاچهان که تخت و تاج لری سپاهم
هرسری په خیل عمل پیرندل کیری
که پی اوس کورپه سوچ سره تودیرک
لویول دنونپهال وی خوراسخته
دمروسیالی کوه نی پی د بخته
پس له مرگه پی پرسر درو سخته
فرض کله ادا کیری بی له وخته
خامخاراشوه کیری به له تخته
ماخائُن دی پیرلی لادوخته
بیابیل وخت ترسهاره پرووی تخته

بختوردی چی د خلکو خدمتگاری

پوریشا بد بخته اوس د پرنان وخته

اختر

سڀرو ماته مه راڻي په لوي اختر
همسايه مي ڪو راشغال ڪري سر بخود
زه پرديا بي ڊاڪ ڪي پروت حق حيرانم
نه بگري سته نه موچني نه پروني
داختر نقل ڪجي دچا پياد د ڪ
اختر ونه د هغودي چي پر ڪوردي
چي لري بربند ڪالي نري لنگياني
ماته مه واياست اختر دي مبارڪ سه
زما په شان د غم زده اختر به خوي
ماته مه راڻي ما پريبر دي په غموڪي
ناجوڙي زوي مي دلوزي په بغارو
زمورڙ په ڪورڪي د شڪني ديگلي لانت
پر ڪور نه يم نه توشڪ سته نه تفر
زما توري بي ڪو ترم ڪره پر بهر
لور و زوي گزري پر ڪلي در پردر
نه زاڙه نه موبنوولي نه بهتر
جيب خالي دي خدمونه لري پدر
ديگ بي پوخ وي او په جيب ڪي ڊالر
بي نگر محوي لاسونه وي احمر
له ما وپو بنستي دردونه د حگر
چي خيل ڪورته ورتلاي نسي پر گذر
چي تنها پروت يم د شگو پر بستر
هر گري دي ورته پيڻس د مرگ خطر
د ڪباب بويان دي پورته لرو بر

دھرامواضحیٰ حلالوی دوی بیادخدایہ عوض غواپہ محشر
 داختر واجب تکبیروی حنی پاتہ دانسان پیرمرگ وای اللہ اکبر
 ماتہ مدوایاست تبریک سبز پداختر حُکھ زموز پد کورکی دی غم دپسر
 ہفتہ وخت بدروغ پروندہ تبریکی و پدھیوادکی چی خطر نہ وی دسر
 ریشاُنستہ خوشحالی غمجن اختردی
 ولی توله خلگ دی خون جگر

خه به راوړی

مور موشپی سباکوی تر لوی سهاره
 دیر فراق دخپل اولاد زغملی نسی
 باخبر اچی ستاسی بنار هغه بنارند
 هیواد واره هدیری دی کنډ والی د
 غلبلی دی سوی کرزی دی بلغا
 باغ سکاره سوانسانا پکښی کباب سو
 که گروپ سوی وطن گوری یو وار گور
 په راتلو کی به ته خه درسره راوړی
 آیاته به د غرب وړ راوړی و مور به
 ته به راوړی د مایکل جکسن فلمونه
 د عصری مود فیشن سنگاری بکس
 خپله ژبه به دی هیره که پیادوی
 بیاته ډکی پیالی اخلی تشوی پی
 وړخ کړی تیره درانگ له انتظاره
 ویریبه د زخمی زړه د آزاره
 کلی گروپ دی سرکان لکه شدیاره
 د قبر و خنډه په وینوده گلناره
 د برین زړه وال لاو باسی کوکاره
 راسی وگوری چی خوک دی گنهاره
 پښی زهیر کړی یو خل تر خپل دیاره
 کار آمد به وی که خوشی نابکاره
 که سوچه افغانیت به وی نامداره
 که د خان د آرایش لویه هنداره
 که سامان دنریدلی کور د پاره
 که به پی د مورنی ژبی بیزاره
 یاد ختو کاسی وړی برادر واره

بیابہ ہم شب نشینی و دسکور قص
 پر میز و بہ ہر رخہ غواہی پرتیارہ
 کہ مطلب دی دراتگ دلہ ہوس
 بیا ہفہ حای درتہ بنہ بولم نسما
 اوکہ غواہی کند والی دکری آبادی
 نورادرومہ دبی وزلو خدمتگارہ
 دھیواد خدمت گاران بولو وطن تہ
 پردی سخت وخت یوکومک تہ امید
 پدیشا غریب کی نوروس توان نستہ
 بی دعا و دغہ خربیتہ اشعارہ

دعصرتابلو

پرچوکاتي سکليتونہ اوهدو کي
 دسرو کوپري دي هم پکيني کارسو
 کلي لغري لاس وپيني جلاپرتي دي
 لرمونونه راوتلي دنسو دي
 خو کچه وينو کي پراته دساختلي
 دسرو وينو تالابونه ليدل کپري
 توري خروسکي شنه دودان راپورته ^{سوي}
 ناريني قتل گاه ته بيول کپري
 لوردبامه خان را اچوي کوچي ته
 دادعصر دو حشت غه تابلوده
 لوي ساحر دغه نقشه ده طرحه کري
 دماهر نقاش په لاس ده سازه سو
 مليار دونه والرونه پر مصرف سو
 دکري له مخه دغه طراح واخله
 هر بادرده چي ليدلي داتابلوده
 په مابين کي دسرو غونبو چو کي
 دکوچي وينستان پراته دي توکي توکي
 دوندي پشان دي غونبي نوکي نوکي
 چاکولمي خيلي پچلي په پتو کي
 خورو موري واپي ساندي وهي کوکي
 دوچتيا ژر بدن اچوي خور کي
 دسکو و توباران و سوخل زرو کي
 مور په خوندي خورپته په پستو کي
 دهور غيروي ته خان اچوي ورو کي
 په ليدوي د بيناسترگي سي چو کي
 چي بي دومري تاثير پروت دپه جادو کي
 دستوپر خا بايد سي سوکي موي
 بشر دوست تي بي ارزش ندي دډو کي
 چي مرگي بي دکاله مينه جارو کي
 په غضب سره خبري کوي روکي

دیوان مخ تہ پرتہ دغد تا بلودہ مگرندی پیدوی پی شرمندوی
پیدی باب کی قطعی فیصلہ نگری دوی دبری اچولی پیکدی
پیدوی دزرہ خوبز ریشاپین^{تہ} سو
ہسی رنج تہ علاج نستہ پیداروی

عافل شپانه

په غارو کي وي خوش حاله حيوانا ^ن	لور منزل و حيوانانو ته قفس دي
پر شندل استراحت کوي غوايانا ^ن	له باغو څخه يي زوروي طبيلي ته
دغه خوي دغه خصلت لري کمان	ترسباروي کني والي وي د پير څو سبي
د عافل شپانه رمد خور شرمبنا ^ن	درمي سانه هر وخت په شپاوي
په رگونو کي چي ولري جريان	د انسان د وينو هلته لور قيمت دي
چي جلا، جلا پرتي وي پر ميدان	نديني وينې نديني غو سبي د ارزش د
انسان هغه چي افکاري د انسان	ظاهري انسانيت انسان توب بند

نن نړي ده د وحشت پر خوا ورډيره
وريشا خوار ته سور ژوند لکه زندان

چوکی حملہ کہ

کہ پھوینویرھیواد آبادید لای
اوس بہ مور لره وای خاوره سره غورجک
پہ رشتیاکہ آزادی دیموکراسی وای
توله خلگ راوتله دتلتکہ
کہ پینتون، تاجک، ہزرہ چوکیانی غوار
دا آواز ہم پورته کپری دازبکہ
مشرتب لره هرخوک تا کل کید آسی
ہسی نده چی پہ زور چوکی حملہ کہ
خوتر خوبہ مور دبل ولاس تہ گورو
مفتہ ندرکوی خوک ببل تہ نمکہ
اسلحی اومشوری او کومکونہ
داسی خوشی وریانندی بی درکہ
امیدو. اودرواغانورا پساو کرو
بلہ خولہ درشتیانستہ بی تریکہ
چی ریشاد توره بنختہ شکایت کری
خولویدلی بی پرسردہ توره تیکہ

دغو ښو گلان

اوسنی شعرونه. نه دی گلادستی
 د ښکلا توصیفی نه راځي پر ژبه
 خولی سوی منډه هېڅ خندا نه جوړې
 وچي زامی سره لاسونه لایاډیږي
 د سالم عقل خښتن پر حقه لارځي
 پراومړي تار نیولی پی لاسونه
 لوکمېلی ته گنی باید جارو ووزی
 د زخمی سره لازم احتیاط پکار د
 د ښاخلی پر سر پر تی غوښی ورتی
 ټوله محوه د ښایښت سولی هستی
 شاعر نه ستایي خدا و د پستی
 دوچ خولی شنډی کله وکپستی
 ناسالم اوړی چپه ته دراستی
 لای پی نه و اچاره خان د درستی
 چي پی تینگی در ښو و تانستی
 چي پر ښخه سلاخی وی تردستی
 ریشا سپینه، سپینه وایي و هر چاته
 یوه ورځ به دی وی سری شوله مستی

تشی وعدی

وعدی هغه چی وفاور باندوسی
چی خبره پی خبروی هغه کس دک
که دچلی وعدی بلی خواته واوینت
پر وعده چی نه دریر کدروغجن دک
که دسسونشیا اوین پی دروغ بارک

هسی نه چی هیچ عمل باندی ونسی
په گرانبت کی دهرچا دسترگوکی
دهفر حیا په دسترگوکی او به سی
دروغجن سری په مثل دکدسی
دکاذب سری وکوزن دغومبسی

ریشا پینگ دی پر خبره باندی اوسه
چی وعدی چاته ورنگری هسی خوشی

دزمری زور

ومزله ته ژر سپری د آس سپور
 ترسیالانوپا تبدیل بی همتی ده
 هلته رنگارنگ گلان شنه دی پر مخکه
 هلته شنی ونی ولاړی طراوت دی
 هلته ویری د خندانه ډکی خولی د
 هلته هیڅ تشویش د مال و د ^{نسته} خان
 ولی هرڅه هلته سته او موز محروم ^{لو}
 همیشه وی د پښوپا ته پیاده گور
 حکه نه دی دهغو پښی دری خلور
 مگر موز مخکی دی تور کله سکور
 دلته شنی درختی سوچی پری لاپه اور
 دلته غم دی د ژر اهر خوک نسکور
 دلته مرگ دی امنیت نسته دکور
 هلته ډیر پشرفت بهوسی ترد نور
 ریشانی رسیدای هغه هدف ته
 چی په مخ کی دی وی خند دزمری زور

تشی کلی

خوب می نستیمه پلپتندده دشی
ورخ دمرو سره خم تر هدیری

خوک لاس سره اخلی دسرپه پری کیدوک
خوک ماغزه خوری تشی پاتنه سی کلی

چادیلاردقبر شگه بی حای نکره
چادیلارپر شخته و اخستی درنی

دسی مرغ مرغه ماده بولمه کوته
نوری نگری زره لوغزه غواشیدی

طلایی هگی بنه زاغ کله ورنگری
کدپه و خوری کبابونه یا کفتی

لوگوله چی خوک پی نسی هضمه و لا
لازم نده چی په چکی وی کوی

لوگولی لره هغو مره کومی بنیای
نچی ژری کپی لحد لره نزدی

دریشا خورک شوله ده او پرده ده
لای هم پر ککری کیزی نینی

سنگوت

دبیلتون لمبو کرم حای پر حای مکوت
تاره پهل کی پروت یم لکه سخوت

راست، چپ خورمه پر مخ دغم چیپری
اولادونه راته ژاری په رنگت

پر ما باندي ڪري وڃ پھ ڳروم تير پري
 د شپي پروت دبيري ڪنج کي ڀم سنگوت
 بيگانہ وومي خيلوان راحه پردي ڪرہ
 اشنايان چي پر ما راسي مخ ڪري پت
 نامندي کي اميدونہ واره غرق سوہ
 د بنا ديوا ميد پاتہ نسو ڪورت
 سرخ رويي پھ رنگ زردی سرہ بدل سوہ
 لکھ مري پر ڪت پروت ڀمہ ڪت مت
 چي عاشق ديار مخ آئيني تہ ڳورہ
 سي ڀم جانہ پورہ نہ وي روغ رمت
 زما خوازہ ياران سوہ ورك پھ وطنو کي
 ريشا پاتہ سو تنہا ڳروي خت

په اوبنکو غسل

جائزنده چي په اوبنکو غسل را کړي
يامي پس له مرگه خاوروته دعا کړي

پر پاتامي مه کښيني مه ولاړي بري
که دوستان ياست په بناد کي مي نڅاکړي

پس له مرگه چي هرڅونه مهربان ياست
خدای خبر چي دروندوني پورادا کړي

وميت ته دامام اجتماع مخ و ځو
له ژوندو خنجه مخ و گرزوي شا کړي

ماته مه بنياست د غم صحنې پاتاوي
مخفلوندرابنکاره ډک له خندا کړي

مور غسلونه کړو دوينو په حمام کي
محتسب وايي چي زده مو استجا کړي

د خوبني په کار کي هر يوسي مخکښه
که په قول او خبره دريشا کړي

هرزه و ابنه

رانده کله سی لیدای بنایست د گلو
کانه نسی اوریدای ریزد بلبلو
دگالانوسره هر خوک لری مینه
زوزان نه دی دبل کار بیله سوخلو
په هر کبنت کی چی هرزه و ابنه راشنه سی
له ریبو خخه لایق دی دریبلو
هر مرض لره جلا دوا داکترسته
دقوم رنج کله جو ریبری په بدلو
پر کله چی بی دژرندی پل خر خیری
هسی حال وچاته نه دی دزغملو
نامحرم که تردیوال سرکری راپورته
بی پو بستنی هغه سردی دکوتلو
ستاد شعر مشتریان ریشا پر لاردی
اوس بی نسته خریدارد رانیولو

رشتيني سران

چي عقلونه سرته وري
اولسونه يون نظر سي

عليت سي وردنه
دزوندون دلا رهبري

تاريكه وركه رينا سي
آسوده ٿوله بشر سي

نه دجنگ تودي لمبي و
مشران مود باور سي

چه اسباب دجنگ سي منع
ورك دسر و مال خطر سي

خدايه دابه كم ساعت وي
محبت زروكي پيدا سي

جهالت دمغزو ووزي
عدالت پرچوكي كيني

چي درزه خوننه صفا سي
انساني خصلت حاكم سي

نه غمونه نه غوصي وي
دزنديور سي پري و

دهفي ورخي په طمع
هوبنياران وي سره جمع

دنری دبنخونردی
حال دهرچاہہ بہتر سے

داغوبنتی دبشردی
کہ پی دغہ خواست قبول سو

پہ خواری پہ مصیبت کے
نو ریشابہ گز و برسی

نن انسان دی پہ ذلت کے
کہ سران سولہ رشتینی

تہلی زنہ

دسرو پریکید و تہ جورری سوی بہانی
ہجرت کی بنخوم خپلی مغزنی خزانہ

داو بنکو ارتباط می لائراوس پورچارڈ کے
لپرمہ سلسلی داو بنکو یارتہ در دانی

خوشبخت وه چي يس بي قانت پرزکدن سو
دهغو حال به خه وي چي پرکوته ويرانی
په مایي دهندارودالانونه حان ته جورکره
پر مایي گروبی کړی. خپلی نمجنی زیرخانی
زه وری پاته سوم ده واولاد ته گردن بند کړی
دلاس پی راخه وایستی دگوتو زردانی
سوه
جنگ و سو. وطن و سو. خول فارخوک شهیدان
بل جنگ ته سره اخلی دتش غره پرسردانی
مرگی درته راخی خونن سبایی معلوم ننگ
تړلی زنه کبینه ریشا وایه ترانی

ورانی

تعمیر و ران دی سړك و ران د روغتون و ران
مکتب و ران، دبستان و ران، پوهنتون و ران
مؤسسی که دولتی دی که شخصی دی
توله و رانی، نظام و ران دی قانون و ران
ورانی هره ورخ تربله ورخ دیریر ګے
په و رانی کی نن یو دیر تر پرون و ران
و افغان ته بد مرض دی و رلویدلی
په تفاق په جدایی په بیلتون و ران
ظاهری و رانی هر خوک په سترگو وینی
چی ظاهر و ران دی هغومره درون و ران
په خپل لاس مو تباھی ده راوستلی؟
که په بله اشاره د ملعون و ران

هتيخ سري بي دتاثيرخه خلاصندي
ترتاجك، ازبك، شيعه، دي پينتون ورا

هيوادوران، اقتصادوران. اتحادوراسو

لانتر خود خود خراهي په جنون ورا

وران، ويچار، پاشلي حال چي ريشاويني
خود به كازي په ورا فكر مضمون ورا

مندوبنا

چي کارونه اجراء کيري په برچه
 غورید به بيا پر هغه باغ رانسي
 د پيوند اميدي مه کوه هيڅکله
 دهغه زوم اوس دنار وختونه تېر^{سوه}
 مندوبنا لاهل کارونه منظم کړه
 حرکت مخ ته مشکل دهغه چاوی
 د غولاری بندول د حاکم کاردی
 چي موسترگی وراوښتي هغه غله سوه
 ريشا اوس دی دا خبر وکړه سوچه

دال خور

نه رسيرو په ډگه څپل مزله له
 اوس ولاړيو کښته سترگي د بل درته
 په څپل لاس سره موخپل له ټيغه و
 شرم ندي چي اولاد د بل دال خور د
 آيا بيا به څپل ياران سره يوځای
 د ديوال څخه به ويني تو بزل کير ۷
 يادې لارې پرې وروښل کير ي ديوال له
 که خدای راوستي ريشا هغه شي ورځي
 داتن لرگي به واچو داله له

گرم سرد

مرد هغه دي چي خيالات لري دمرد
نډي چي کنډي ته دور ورناست وي نامرد

جامعه و مخ ته هله روان پري
چي په وړاندي حرکت وي د فرد فرد
دملت په مصائبو هغه پوه دي
چي موجود لري په زړه کي ملي درد

هره گوسه، هره تيره، هره سخره
نه خرخيري پيردو کان لکه لاجورد
سرخ رويي په خون خوري نډي پيدا کړي
خويي غم نه وي خوړلي درنگ زرد

هسي کړچ دي د د بڼمن وخت تڼر نډ
چي په اوراوپه اوبو سوگرم سرد
دريشادي د هغو مقام نصيب وي
چي هميشه وي د مظلوم سره هم درد

خوڙي پي ميندلي دي

مخ را لگيدلي دي روان سيم دٽڪر ڀرلور
ڪورته تگ مشڪل سر د بازار اوگڙ ڀرلور
ولي اڪٽراوليوني اوبه چنبلي دي
سيمه لاره پاته پرڪڙوئي دستر ڀرلور
ولي دومري ژر ظالم غماز مایوسه ڪها^{ست}يا
وصل ڪه ديار غواري ورئي به د خطر ڀرلور
مه نامينده ڪپره هر شپه آخر سهار لري
تگ ته ادامه ور ڪپره په شپه ڪي دستر ڀرلور
مئي پرڪڙوچي په آخري گمراهان نسي
مخاخ وٺلي سيمه لارده د گدر ڀرلور
خوڪ چي په غروب پسي مئي خامخا پري شپه^{راڻي}
ستري پي پوتيري مئي چي خوڪ وگور دلمر ڀرلور
لڪچي ريشا خلگو خوڙي هلته ميندلي
خڪه حرڪت دي مخ په ورائندي د بالر ڀرلور

ترشایالی

دکلاوی سردی وړک سوی گوره څنگه به سی
عقل تمیز لادړک سوی گوره څنگه به سی
ترشایالی دی دپیشرفت لاری پی بندی سوی
دورانندی تگ. وړ قلفک سوی گوره څنگه به سی
ونډی سوه خلاصه هرچا خپلی، خپلی ونډی پور
میدان په وینود کلک سوی گوره څنگه به سی
بابنی دپاسه اوس لاهم دخارتو ونه وهی
گارگه غوښتی ته خرخک سوی گوره څنگه به سی
بدلار گاونډی تر محکله لاندی دی نغمونه کبلی
دریښنو کبوته موزک سوی گوره څنگه به سی
وآینده ته ریشاژنگارنگ چورتونه وهی
فکر پی تیت وپړک سوی گوره څنگه به سی

زری سکی

لیونیان دد د بروپہ دیرسنت خوبن
دیرسد و پیرس رودی پہ اورسنت خوبن
خوک دبری غورخوی سرورته نینسی
خوک و خیل سرته د پروپہ بالبت خوبن
خوک زری سکی پہ نووسکو ا خلی
یوپہ نوو بل پہ هر خونہ زریسنت خوبن
پادشاهان د پادشاهی بقاوی غواری
دشاهی پایسنتی تل د کینت پر پینت خوبن
د چافخروی چی ژرشیخ فانی سے
خوبن حمنی دی د عمر پہ کمبنت خوبن
درغتن کاری و بل چاته پری ایسپی
استادان پی پہ غچی یادی پہ سکبنت خوبن
زہریشاد لیونیو صحت غوارم
وهر چاته می سالم عقل دی زینت خوبن

غوبنی او ویستان

بلورین زره کرسنگدل ریچی ریچی
پکبنی پروت دیار تصویر پارچی پارچی
سترگی تلی دی پارچی دتصویر وینی
خراغان مره دی پیش دواره دریچی
پرهارونه دزره ولی سوی ونکری
نمکی اوبنکی پر خاچی له جوی چی
چی مین دزره پرسرپه ویشتل کبری
دخونی سترگروی هسی توپنچی
زرگی یو واری غلبیل سویا لمبه سو
د اوس ویرانگی د لایزروی که برچی
یو دریاب اوبنکی ولاری پر سترگو
پرتورکانی تو یوم دولیچی دولیچی
دریشاد سترگو کسی جراحی کری
غوبنی بیرته کری ویستان پنچی پنچی

دعشاقوستر مجلس

چی دسترگودرگاہ وترم خلوت سی
دانشنا سره صحبت می سلطنت سی

دجانان خیالونه راسی رانزدی سی
له مالیری تنهایی سی هم غربت سی

دیار خیال می له اذله په نصیب دی
په رنوسترگود وصل دید فرقت سی

په خیالی وصل کی هیخ غمازان نستہ
په شاہی دربار کی وارہ را اوچت سی

هغه وخت غمازان دیر راتہ خنمیر
چی رسوامی کله مینہ محبت سے

دعشاقوستر مجلس کہ کم وخت جور^{سو}
دریشاد غلبوبہ بی طاقت سے

دخزانی بالون

بیرونی حالات خورینی
دکافر زره لاپخیزی
ہسی اور واخست درون
کپی ولیدی پوخ تون

پہتیکہ پی چور اخستی
ننچی دومره گنہگار سو
نہ بیریری نہ شرمیری
گنہگار نہ ووپرون

دایہ مار سولہ سنپن سترگی
اوس ددے زمانی غلہ
نہ خیالری نہ و ہم
پہ سپینہ ورخ کوی شجون

کبر و لارودے گیر کری
راسی و بنیاست پوهانو
د خلاصون لارہ پی خہ ده
سمہ لارہ دسمون

تردی نور سپکاوی خہ دی
چی جوال دخزانو وے
پہ نظر د عامو خاصو
پہ ہوا لکہ بالون

چی قلم کاغذ را وا خلم
پر هغه کاغذ ترسیم سے
زما مضمون گد لہ و دوسے
دبدا کار سیری کارتوں

دخیر نوزرود پیارہ
پہ اخلاص سرہ توبہ
ریشا ابلہ پیانکی نستہ
دھسی خیرودہ صابون

خنی ورکه ده

اقتصاد د ملک شوه سر مفلسی سوه
بی جگی سوی دهرشی بی پرسی سوه
سرمایئ او ماغزه دواړه ورتله
پدی عین مفلسی کی بی کسی سوه
د تعلیم او تربیې مکتب ویران سو
شاگردان پی غمزی سوه یا چرسی سو
د چامینه دیوه مخه سپیره ده
چاته جوړه پر بهر گل هوسی سو
افغانان دی شوپه شود بل دلاسه
که یو خای سی نو بدله پالیسی سوه
ولی دومره و مرگی ته انتظار یاست
پر خه پلینه و بشرته بی و سی سوه
د خپل خان چاره پخپله وکړی خلگو
دمسئولو لاره ورکه اساسی سوه

د همت خواره

د پستی خواره دی کله د سرو خوښ
د پستی خواره لا ډیر دی د سرو خوښ
که غوايي ته شفتل ډیر پراخ رسیده
بیا هم دی په ډک آخوړوی ډیر و خوښ
پر پردی مال مسلمان تجاوز نکړی
ډاره ماره وی هر کله په دار و خوښ
د همت خواره سرو ته دلذت دی
جناوړوی د مردار و په خوړ و خوښ
وانسان ته د سرو غوښی مرداری
مردار خوړ چنچیان په غوښو د سرو خوښ
یومېزی به رحم دل کس آزار نکړی
ظالمان دی د مظلوم په غوږ و خوښ
ریشان له دی موجود حال په تنگ سو
تر داهسی ژوند په قبر د سرو خوښ

دکندهار میوی

دمیوودی ساری نسته پرفانی
 اناران دکندهار خوراپه نام دی
 یوویشت قسمه انگوران بی حابا
 دچهار مقر و خوشبوی گده پرکیفه
 دشلپورنگ و خوندی بی مثاله
 بیدانه توتی لری خو صفتونه
 دبتدانودانخر خبری مکره
 ناکچی خولی لره ورور سیداو په
 هر سپی بی دخورک دی ارمانی
 پر نری بی کله سته شنخا
 چی لا خوبه وی له مانه پنہانی
 منی منی بی نه لری ثانی
 خوندوری سره گرجه ارغوانی
 یو خوارزه بل خوندور بل پریوانی
 مگر هچی سی آخرته خزانی
 بی غابنوتی بی خورک په اسانی

په توصیفی ریشا خورک کله مریزی

چی و مخ ته بی پرتی نه وی آنی

خیری گرابی

باغ لرم باغچی لرم . رقم ، رقم میوی لرم
غوالرم رمی لرم . اوبسان گلی گلی لرم

خره لرم . غوایی لرم چرگان لرم بوزی لرم
کورت لرم . غوری لرم . مستی لرم شلومی لرم

کورلرم . کلا لرم . تاریخ افتخارات لرم
قوم لرم . فرهنگ لرم . مسجد اوهدیر لرم

غرونه ، معدنونه ، خزانی پکینی پرتی لرم
مخکی شنه پتی لرم بهاندی سرچینی لرم

نوم لرم تیر لرم . حوانان لرمه واک لرم
ولی ؟ خیری گرابی دی کمیس گولی گولی لرم

پوهیم زما هستی ته بیگانه ووغلی کریدی
هوبش کوه غلیمه چی اوس هم وینی تودی لرم

شلم

ای بی دوستی قریبه بے همد مه
نه دی و کره له غم و خه لبر خه دمه
دبنادی خوزی دی لبر خه په خوله نکری
شل غمونه دی دیر و وهل پردمه
سپینه و رخ دی په تیاره سوله بدله
په تیاروکی بیره وی دمار لرمه
انسانی خصلت زمان دی وحشی کری
انسانان واره پیدادی د آدمه
په ژوندونی لوی دلی تاثیر ته
پس له مرگه به دی کهه خواسی سمه
خود پاسه درحمت باران و نسی
نه شنه گیری و چه مخکب بی له نمه
نن یو دیر و سیا بختی و راگیر کری
ریشا ژرد و رو بنیایی نلری تمه

دنيستی چاره ساز

ډير هستمن و مه پرڅه سومر بي هستي
دوی کوی زما په هستي پر ماستي
ما په صدق لاس ور کړی ووده ته
ده ونه درلودی پاس زما دراستي
اوس هم زه پر پخوانی قول ولاړ يم
مگر نه غواړمه بیا لاس دپسي
پر واهه کوه چی نن زه ته بهی دست يم
ژبه تیري سی پر مادا تنگ دستي
څو کي ندمنی چی گوته پر ماشه وی
نور به نه وی په توپک خود پرستی
زه وه غواړا دلره تسلیم يم
چی په تش لاس ماتوی زبر دستي
ریشاداسی منتخب مشر توب غواړی
چی ملت ته چاره ساز سی دنيستی

توغندی راتوغوی

هم بی سکنی هم بی خان ته رغوی
خان اولاد د بل په غوینو چاغوی
خان د دوست په شان بنکاره کی په ظاهر
په عمل کی توغندی راتوغوی
مور و خور لویان د مخه حنی و لاره
ماشومان واره بی وروسته چغوی
دهغه خوار د مرگی و رستی سلگی دی
لای بند پر بند په سره سیخ داغوی
سوی کرزی دی په گدی توری بغی
خدا ناتر سیدی لانور هم بوغوی
عملی بنی پی هر چاته خر گنده
مناسب نوم پی پیدا کره لغوی
ریشا دم ناست دی پر خوله بی لاس نیول
د بنمان راجی ناحق بی بزغوی

د غلومله

د شيطان پر لارچي دروي گمراهي
هغه غله وي چي د غلو دلاري مله وي

خوك دي نه وايي چي نن زه دخپل سر يم
خپچي حك كړي حاكم دده په كره وي

د پير ساده وي بيچاره د عقله پاته

چي گروكړي يي پر بل د سرماغره وي

چي اختيار د خان ونلري مړي دي

كه هر خوږي ملا، اوږزي تللي په بره وي

په خوږ والي شيرينو هغه پوه دي

ترخوله كړي چي يي يو خلي ترخه وي

نه راگرزي په ويناد كېرولار و

چي د بدو هميشين سره يي تله وي

خام كله دي په ويناكله پوهيږي

كله، كله ريشا ستاويل پاخه وي

دشیطان لینگتہ

چی بی شتہ شتہ ہفتہ نور ہم غم د خان خوری
چی بی و سوری ہفتہ عمر د خان خوری
دمظلوم دبی وزلی غم چاوندہ خور
لاپرسربانندی ہنورد مرگ سروکان خوری
خود خواہانودی بستر تہ دکی کری
یاپہ مرگ یاپہ ژوندنی بی ہران خوری
خوک دتوپ پہ خولہ کوی دزور خبری
خوک پرخولہ لویبری. دلوزی خہ نوکا خور
پہ تخنیک خوک پہ یود پسنہ چی سپور می تہ
غوزاریدوتہ خوک لینگتی دشیطان خور
دبہار گلوندہ تل پہ باغ کی نہ وے
ہربہار ورستہ خپیرہ دخزان خوری
پہ خیالی دنیا ریشابہ خہ کری جوہرہ
چی ستاخ تہ پریوہ غران قرآن خوری

اخلاقی بنیاست

تأثیر نگیری نرمه ژبه پر دبره	مؤثری دی پرسر ضرب د ماتول
سنگینی په یو حای توب کی و موجوده	په زره، زره کی وی د زری تول
لیونیان په هدیر وکی وی خوشحال	کی پی پروت هم وی پرسر سلطاً خول ^۲
هره بنحی په کمال اخلاق بنیاسته	بنیابت ندی په کالو، رنگ و پسول
د چاروی چی خالی مغزه بیکارک وو	لانندی بانندی به لرگی خوری لکه دول
که امیددی وی درحم د ظالمه	تش به گرزوی مدام د خواست کچکول
پرپی وزلو کی پی رحم شفقت وو	په اولس کی وی دهسی خلگو رول

دریشا مرگ ته اسباب دیر برابر دی

د علاج پی نه داک ترسته نه امپول

پیرندل سوی غله

چی ورو رورنی وی وکندی تیی غل
پیرند سو غله چی هر خه په زوریوسی
پردی لارلسار قینوسا تل گران دی
چی دادگاه وکله تهدا به نریدلی
تفاوت چی د حلال حرام ونکری
په لمبوکی که ورو لوید تناره ته
له هغه خخه به نوی بل اردل
بی فایدی ده چی وراخلی پسی پیل
ساتندوی چی دهغو سره وی مل
فریادی به چیری وکری خیل تسل
دهغو خولی دی وی دکی په جفل
شاوخوا سی پرو جود اورونه بل

دریشاپرلوی خبنتن بانندی توکل دی
خچی کیری نوشتی دی دازل

غزاره سوه

دهمت جو غه له سره راشوه سره
دشمنلی خنده پرنس باندي تکیه سوه

په حراموچي پی گید ۷ ډ کولی
هنه هم دنس و خولی خغه ایله سوه

چی د فخر په لمړی صف کی ولاړه وه
جماعتی شاته ولاړی شرمنده سوه

خه شی ولاړه خه شی راغله نتیجه خه؟
سوده د چاپر سر باندي چپه سوه

امیدوندي په خاور و لړل سوی
دامید مانی تخریب سوه ویرانه سوه

ناقابل خیاط چپنه جوړ و له
خوپه سکینت کی خنی ولاړه غزاره سوه

دریشاؤخت په گرو موسره تیریری
خنگه وسی دغه ډول زمانه سوه

دمروسترگو خواره

ای خواستگره خان ته لبرجه تکان ورکره

زندگی ته دی یونوی دوران ورکره

یادی خپله گوری دژوند کره پوله

یاومرو ابنکوته رنگ دتوپان ورکره

کچکول لاس دی دهمت پریوم تکیه کره

شنبه بهار لره نجات دخران ورکره

لاس نیول بل ته همت شجاعت ندی

لاس نیوی ته قوی لاس دافغان ورکره

دمحنت پرملا دغاری رسی تاو کره

خان اولاد ته دمرگی خه امان ورکره

شکولایه کج مغزی مه نیسه چاته

مه داوایه چی بادهاره غران ورکره

په کبر و لاسو کارنه ترسره کیزی

په قوی لاسو د کار اطمینان ورکره

دمروسترگو خواره کله دمزی وی

دمروسترگو کاسو امتحان ورکره

ریشاومره خودبله طمع مکره
واولادته هم دغہ سی اعلان ورکره

دسولی طرفدار

پہ نری کی زہ دسولی طرفداریم
دبشرد آرمی دیر امیدواریم
دجنگو دکشت خون تخته منفوریم
دسلاح داستعمال خہ سخت بیزاریم
دوروری برادری دژوند دپارہ
دلویانو واقدام تہ انتظاریم
نری وال دی موجودہ شخرو تنگ کر
دقدرت دخاوندانو خہ ازاریم
پہ پیسو جنگ رانیونہ سر بنندل
کہ می جنگ لہ نری ویوست نوسر پار
دتوپک پہ زور زره نہ رانیول کیری
پہ دوستی سرہ دزرو نو خریداریم
دجگری دوارہ جہتہ تاوانی دی
صرف دخوکسولہ گیتو خخہ جاریم
کہ دسولی پہ بارہ کی ہراقدام وی
زہ ریشاورتہ پہ سرمای تیاریم

پتی کرزی

دابد پارہ پاتہ سوی پہ مروکی پتی کرزی
خوکی نی اوریدلای پہ قبروکی پتی کرزی
لابہ پاتہ وی پہ زروکی دو توکابوی نستہ
لانامرادہ دی پرتی . پہ تلوزروکی پتی کرزی
مالیدی اوریدی د بییانو سوی کرزی
ترلید و پیری خاموشی پہ سینوکی پتی کرزی
چی پہ سترگو لید کیری سرشکونی مخ شکونی
ہسی کلہ لیدل کیری پہ مغزوکی پتی کرزی
چی مجال د سو کرزوی پخپلہ پیدانکر
نوبہ کم غوزونہ اوری پہ سروکی پتی کرزی
نن کہ کرزی پہ قبرو او پہ سینوکی سولی پتی
پہ تاریخ کی بہ بنکارہ سی پہ فلموکی پتی کرزی
ہغہ پت نامرادہ زرونہ ریشاشی لحو لای
چی پی واوروی جہان تہ پہ شعروکی پتی کرزی